

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. července 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a přísedících Ing. Daniely Jeřábkové a Mgr. Jiřího Zábrodského, **t a k t o :**

Obžalovaný

Marek J. ,

nar. xxx ve Šternberku, trv. bytem xxx, zdržující se na adrese xxx, t.č. na adrese xxx, strojvedoucí Xxx,

je v i n e n , ž e

dne **13.11.2015** v době od 03:00 hod. do 04:15 hod. v xxx, ve xxx patře v bytě č. xxx v obývacím pokoji v úmyslu násilím donutit k pohlavnímu styku poškozenou **Ivanu S.** nar. xxx, která u něj byla na návštěvě, tuto přes její aktivní odpor uchopil zepředu za obě ruce, které jí tiskl k sobě, povalil ji zády na pohovku, kde ji celým tělem přilehl, snažil se ji líbat na obličej a na krku a současně jí rozepnul pásek u kalhot, tomuto jednání obžalovaného se poškozená bránila tak, že mu opakovaně říkala, že to nechce, že chce jít domů, odstrkovala jej, a když z pohovky během zápasu přepadli na podlahu, nadále ji držel v sevření, při kterém poškozená ležela obličejem k podlaze, následně ji blíže nezjištěným předmětem uhodil do zadní části hlavy, a když se poškozené podařilo obžalovaného ze sebe sesunout a mírně se nadzdvihnout, začal ji zezadu rdousit oběma rukama, a poté se jí podařilo z jeho držení vyprostit a z bytu utéct na chodbu domu, kde vyhledala pomoc jednoho z nájemníků domu, který přivolal policii, a tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozené povrchní poranění vlasové části

hlavy, a to tržnou ránu v occipitální oblasti vpravo o délce 3 cm, krevní výron na levém ušním boltci ve střední části, dále tečkovité výronky na krku pod bradou a pod dolní čelistí a poranění pravé i levé horní končetiny, a to krevní výrony na přední i zadní straně paží a oděrky v oblasti loktů, kdy tato poranění jsou ze soudně lékařského hlediska hodnocena jako újma na zdraví malého stupně či drobné poranění na těle, a dále v důsledku jednání obžalovaného došlo u poškozené Ivany S. k rozvoji posttraumatické stresové poruchy středního stupně, projevující se zejména poruchami spánku, pocity úzkosti a strachu, subdepressivním laděním, sníženou aktivitou, zvýšenou tenzí a obavami z navázání partnerského vztahu, která mj. vedla u poškozené k pracovní neschopnosti trvající od 6.4.2016 do 31.8.2016, čímž byla poškozené způsobena delší dobu trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví,

t e d y dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku a způsobení těžké újmy na zdraví, jehož se dopustil v úmyslu čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **t ř í (3) r o k ů**,

podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje **do věznice s d o z o r e m .**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozeným:

- **Všeobecné zdravotní pojišťovně**, regionální pobočka Praha, pobočka pro hl.m. Prahu a Středočeský kraj, Praha 1, Na Perštýně 6, **ve výši 2.809 Kč**,
- **Ivaně S.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupené zmocněncem JUDr. Filipem Princem, AK Praha 4, V zátiší 23, **ve výši 9.107,54 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit nemajetkovou újmu poškozené Ivaně S., nar. xxx, bytem xxx, zastoupené zmocněncem JUDr. Filipem Princem, AK Praha 4, V zátiší 23, **ve výši 748.346 Kč**.

Odůvodnění:

Na podkladě důkazů provedených v rámci hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj:

Obžalovaný se s poškozenou seznámil přibližně dva týdny před posuzovaným jednáním v baru, kde spolu celou noc popíjeli alkohol, a k ránu odešli do bytu obžalovaného, kde mezi nimi proběhl dobrovolný pohlavní styk. Poté zůstali v kontaktu, setkali se asi 5x převážně u obž. doma, kde mezi nimi opakovaně došlo k dobrovolnému pohl. styku. Dne 12.11.2015 šel obžalovaný z práce rovnou do baru Xxx, kde popíjel alkohol s místními barmankami Radkou M. a Alicí R. a později i s kamarádem Pavlem Z.. Obž. opakovaně telefonicky kontaktoval poškozenou, která v tu dobu řešila se svým bývalým přítelem elektroinstalaci u sebe doma, a stále ji přesvědčoval, aby přišla za ním do baru. Poškozená se tam nakonec dostavila okolo 19:30 hod., a protože tam obž. trávil čas se sv. R. a M., bavila se s jeho kamarádem. Po nějaké době ji obž. vyhledal a mj. jí sdělil, že jí lhal o svém věku, což poškozenou rozčílilo, a pak už spolu nekomunikovali. Asi kolem 21:30 hod. jí obž. jen naznačil, že odchází s R., M. a Z. pryč, a ji tam nechal samotnou. Asi kolem 22:00 hod. jí obž. poslal SMS, že je ve vedlejším baru Xxx, ať za ním přijde. Poškozená tam přišla kolem 24:00 hod., všichni už byli podnapilí, R. s M. se s ní nechtěly bavit a obž. si jí taky nevšímal. Z baru odcházeli po zavírací době kolem 02:00 hod., poškozená šla napřed se sv. Z., obžalovaný odcházel se svědkyněmi po nich. Po chvíli jí obž. zavolal, že je opět v baru Xxx, a žádal ji, aby k tomu baru přišla. Poškozená se tam dostavila se sv. Z., který pak odešel pryč. Ona zůstala stát před barem sama s obžalovaným, který už byl v silně podnapilém stavu, nebyl schopen chůze, padal na zem. Na ulici pak zavolala taxi, aby obžalovaného odvezla domů, a kolem 03.00 hod. dojeli do jeho bytu v xxx. Cestou výtahem do xxx patra obžalovaný padal, pomáhala mu vstát a dostat se do bytu. Když odemkla jeho byt, obžalovaný hned v předsíni upadl, pomohla mu vstát, aby si mohl lehnout do postele, a chtěla z bytu odejít. Obžalovaný ji však nechtěl pustit, uchopil ji zepředu za obě ruce, které jí tiskl k sobě, a v úmyslu vynutit si pohlavní styk poškozenou povalil zády na gauč, celým tělem ji přilehl a snažil se ji líbat na obličej i na krku a současně jí rozeplnul pásek u kalhot. Tomuto jednání obžalovaného se poškozená bránila tak, že mu opakovaně říkala, že to nechce, že chce jít domů, odstrkovala jej, a když z pohovky během zápasu přepadla na podlahu, nadále ji držel v sevření, při kterém poškozená ležela obličejem k podlaze, následně ji obžalovaný blíž nezjištěným předmětem uhodil do zadní části hlavy, a když se poškozené podařilo obžalovaného ze sebe sesunout a mírně se nadzdvihnout, začal ji zezadu rdousit oběma rukama, a až poté se poškozené s vypětím všech sil podařilo udeřit obžalovaného loktem a z jeho držení se vyprostit a z bytu utéct na chodbu domu. Vyběhla o patro výš, kde se jí podařilo vyhledat pomoc svědka G., který přivolal policii. Obžalovaný vyšel o patro výš za poškozenou, a když viděl, že je u sv. G., který na něj zahrozil holí, vyběhl z domu ven na ulici, kde si lehl na matraci odloženou u popelnic, usnul a probudila ho až policie. Popsaným jednáním obž. způsobil poškozené povrchní poranění vlasové části hlavy, a to tržnou ránu v occipitální oblasti vpravo o délce 3 cm, krevní výron na levém ušním boltci ve střední části, dále tečkovité výronky na krku pod bradou a pod dolní čelistí a poranění

pravé i levé horní končetiny, a to krevní výrony na přední i zadní straně paží a oděrky v oblasti loktů, kdy tato poranění jsou ze soudně lékařského hlediska hodnocena jako újma na zdraví malého stupně či drobné poranění na těle. Poškozená po následující 4 dny nemohla hýbat krkem a otáčet hlavou, začala mít psychické problémy a v důsledku jednání obžalovaného se u ní postupně rozvinula posttraumatická stresová porucha středního stupně, projevující se zejména poruchami spánku, pocity úzkosti a strachu, subdepresivním laděním, sníženou aktivitou, zvýšenou tenzí a obavami z navázání partnerského vztahu, která mj. vedla u poškozené k pracovní neschopnosti trvající od 6.4.2016 do 31.8.2016, čímž byla poškozené způsobena delší doba trvající porucha zdraví ve smyslu ust. § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví, která i přes určitou kompenzaci stavu přetrvává až do současnosti.

Obž. Marek J. v př. řízení i u hl. líčení posuzované jednání popřel a uvedl, že si nic nepamatuje. Domníval se, že s poškozenou jsou pár, oslovovali se „zlato“, „miláčku“, spali spolu. Dne 12.11.2015 kolem 17:30 hod. přišel do baru Xxx, pil pivo, neví, kolik toho vypil. Na jeho žádost do baru přišla i poškozená a také jeho kolega pan Z.. Seděli u stolu, popíjeli a bavili se s M. a R., které v té době měly volno. Během večera se pohádal s poškozenou, protože se jí přiznal, že jí lhal o svém věku, kdy jí řekl, že je o dva roky starší. Pak společně s barmankami odešel do vedlejšího billiard clubu, kde popíjeli a hráli šipky. Později přišel i Z. a hrál s nimi. Do klubu dorazila i poškozená, seděla na baru na opačné straně místnosti. Víc si nepamatuje, až to, že ráno byl v trenkách v posteli u popelnic před domem, ve kterém bydlí. V průběhu večera pil 10° pivo, neví kolik, druhý den ho hodně bolela hlava. Nikdy před tím se mu nestalo, že by někoho napadl. Dne 13.11.2015 se ptal barmanky Radky M., zda se 12.11. choval agresivně, a ona mu řekla, že ne, naopak měla výhrady k poškozené, o které říkala, že tam chodila častěji a že už jí odmítali nalévat. U hl. líčení dále vypověděl, že poškozenou poznal zhruba 14 dní předtím v baru Xxx, kde popíjela alkohol, dali se do řeči, pak navštívili ještě jeden bar a odešli hned první den k němu domů, kde proběhl sex. Jejich následné 3-4 schůzky proběhly obdobně, buď šli do restaurace, nebo k němu domů a končilo to vždy sexem. Dne 12.11.2015 šel z práce rovnou do baru Xxx, kam dorazil kolem 18:30 hod. Měl tam domluvený sraz s kamarádem Z. a k narozeninám mu chtěla popřát i sv. M.. Poškozené napsal, jestli by se chtěla zastavit. Ta mu sdělila, že má sraz s bývalým přítelem, řešili něco kolem elektriky, tak jí napsal, že až to dořeší, tak může přijít. Nakonec tam poškozená dorazila asi kolem 21:00 hod. Seděl na baru, protože se bavil s M., pak s poškozenou popíjeli a on se jí přiznal, že je o dva roky mladší, než jí původně tvrdil, ona na něj křičela, že je lhář, pohádali se. Konflikt mezi nimi mohl trvat tak půl hodiny. Poškozená mu již v průběhu dne napsala, že má podezření, že je těhotná s býv. přítelem, a obžalovaný jí řekl, že by se dítěte klidně ujal. Poškozená pak dále popíjela na baru, pila i tvrdý alkohol. Obž. se od ní distancoval, věnoval se M. a R., které ho před poškozenou varovaly, nechtěly se s ní bavit, měly s ní už dříve problém, byla agresivní na hosty. On už v tu chvíli byl opilý. Když si k nim poškozená chtěla sednout, R. a M. říkaly, že s ní mají špatné zkušenosti, takže se chvíli hádaly. V xxx už moc dlouho nebyli, na popud R. a M. všichni společně se Z. odešli do vedlejšího billiard clubu. Pavel Z. řekl poškozené, že tam jdou, a ona tam taky dorazila, bavila se tam s barmanem. Po půlnoci se vrátili do Xxx, nevzpomíná si, kdo všechno, ale ještě popíjeli, pak byl chvíli venku s M. a pak šel asi domů, to už si nepamatuje, údajně měli jet

domů taxíkem. Neví, kam odešla poškozená, nevybavuje si, jestli se loučila. Z toho večera má jen útržky, byl vyřízený a chtěl jít spát, bylo mu špatně z toho, co vypil. Část toho, že se vrátili do baru Xxx, si pamatuje, a část mu řekla jedna z barmanek. Poškozená tam byla určitě taky. Následující den šel do Xxx, aby si vybavil, co se dělo, ale na to nejdůležitější si nevzpomněl. V průběhu večera pil piva, možná jednoho panáka, možná koupil šampaňské v Xxxu. Vypil cca 18-20 desítek. Poškozená ho patrně doprovázela domů, viděl na videozáznamu, že spolu byli ve výtahu. M. a R. tvrdí, že šli každý zvlášť, takže poškozená asi musela čekat někde venku. Když viděl záběry z výtahu, vybavily se mu záblesky, že sebou praštil do postele. Ležel v posteli, spí většinou u stěny, protože gauč je vratký. Nedokáže si představit, že by v tom stavu něco dělal, myslí si, že po celou dobu spal. Nevybavuje si, že by mezi nimi proběhly tendence směřující k pohlavnímu styku, možná jí dal pusu, ale víc určitě ne. Byt odemykal asi on, svlékl se asi sám automaticky u postele, protože i na fotodokumentaci jsou vidět kalhoty pod dekou. Možná se s poškozenou ještě dohadovali o jeho věku, protože mu to pořád vyčítala. Z toho, co uvádí poškozená, si nic nepamatuje. To, co ona tvrdí, se určitě nestalo. Pamatuje si, že byl na gauči a spal. Pak vyběhl z bytu, protože se vyděsil, co se děje. Byl rámus, bouchly dveře, poškozená vyběhla z bytu na chodbu, křičela, nerozsvítla ani v předsíni, běžel za ní jen v tom, v čem byl v posteli, v trenkách a ponožkách. Nejdřív vyběhl za ní do patra, ona zazvonila na souseda, který na obž. hrozil holí, tak sjel výtahem k sobě do patra a evidentně se nedostal domů, zjistil, že jsou zabouchlé dveře a on nemá klíče, tak šel ven. U popelnice byla vyhozená postel, tak si na ni lehl. Pak musel volat zámečnicka, aby se dostal do bytu.

Zranění poškozené si vysvětluje tak, že se s ní převrátil gauč a ona se praštila o stolec, který má ostré hrany. Gauč je vratký, má větší přesah na jedné straně, a když jsou na jedné straně dvě osoby, tak se převrátí. Když vybíhal, byl určitě na něm. Obž. připustil, že kdyby se gauč převrhl, tak by byl pod ním, ale je možné, že kdyby ona spadla, tak by se gauč odlehčil a možná by se vrátil zpátky. Není pravda, že poškozenou praštil bedýnkou a mobilem. Její mobilní telefon se našel v kabelce a jeho byl neporušený na čele gauče, černý s bílým pruhem zn. Huawei. Poškozená měla bílý telefon. Co se týče dalších zranění poškozené, tak jí je mohl způsobit tím, že se ohnal rukama, když ho zvedala ve výtahu a když ho vlekla přes předsíň. Když ji poprvé viděl, měla modřiny od bývalého přítele, se kterým měla italskou domácnost. Pokud jde o motivaci poškozené, myslí si, že to jsou peníze, možná se mu chtěla mstít za tu lež. V tom baru byla rozčilená, pak pila. Při předchozích setkáních jen jednou nepili alkohol. Tahle událost se stala, když byl za celou dobu nejvíc opilý. I podle jeho rodičů, když se hodně napije, je nevrlý, odsekává a vede si svou, ale tohle bylo moc i na něj.

Všechny výpovědi jeho bývalých přítelkyň jsou podle něj snůška lží, domluvily se na něj. Co se týče přestupkového řízení, řešilo se to, že údajně poslal erotické fotografie do školy, kam J. chodila, ale to se neprokázalo. Sv. K. nebyla jeho přítelkyně, jen spolu občas měli sex, nakonec ji vyhodil ze svého bytu; rozhodně na ní nikdy neklečel, neškrtil ji. U V. hodil vzteky vánočním stromečkem, ale rozhodně ji nebil pěstmi, ta se léčila na psychiatrii už předtím. Neví, jestli se tyto slečny znají s poškozenou, ale po tomhle jednání asi ano. Všechny vždy chtěly něco získat přes jeho rodinu. Sv. V. chtěla do divadel přes jeho otce (operního zpěváka v xxx), sv. J. chtěla být v televizi - jeho matka je reportérka, scénáristka a dramaturgyně v xxx. Trvá na tom, že nikdy neublížil ani jedné z nich. Byl agresivní, když chodil s J., to praštil do dveří, pak vyhrožoval sebevraždou. O sebevraždě se pokusil po rozchodu s V., chtěl se

doma oběsit na prodlužovače na palandě. V té době byli doma oba rodiče, máma mu zavolala záchranku, odvezli ho. Snažili se to tenkrát ututlat, aby se to nikam nedostalo. Jeho rodina má domy, v létě mu zemřela babička, jeho matka měla zdědit 700.000 Kč a on z toho část měl dostat na rekonstrukci parní lokomotivy. Je spolumajitelem Xxx, zakladatelem spolku, poškozené se o tom dědictví zmínil. On sám nemá žádné úspory, nemovitosti ani auta, vše patří někomu jinému. Dům patří jeho přítelkyni, mašina spolku a jinak všechno vlastní jeho rodiče. V mezičase navázal partnerský vztah a 21.12.2016 se mu narodil syn Tomáš J.. Pracuje jako strojvedoucí u xxx a snaží se o přeložení do xxx, příležitostně dělá zámečníka a mechanika, jeho příjem je zhruba 18.000 Kč.

K předložené fotodokumentaci uvedl, že stoličku na fotografii č. 11 na č.l. 278 p.v. měl vždy před gaučem a ovladač ležel vždy na té stoličce. Na gauči ležel vždy hlavou u okna, protože kouřil. To bílé na zemi na fotografii č. 12 je kapesník a to tmavé na zemi je triko, které měl ten den na sobě. Na fotodokumentaci žádný telefon není. Na fotografii č. 19-20 na č.l. 280 je na sedačce telefon, který tam položil, když se oblékal. Měl ho na gauči pod polštářem, vytahoval ho zpod polštáře. Na fotografii č. 17 na č.l. 279 p.v. je mobil poškozené, který byl vytažen z její kabelky. K fotodokumentaci na č.l. 276-283 uvedl, že jeho boty a bunda na fotkách nikde nejsou. Když spal u popelnic, tak boty neměl.

Ke kamerovému záznamu z výtahu domu uvedl, že stav, v jakém se nacházel, byl opravdu příšerný, nedokáže si představit, že by něco měl ještě dělat. Na poškozené alkohol není vůbec vidět. Nepamatuje si, co se dělo tu hodinu v bytě. Když mačkal ta tlačítka, tak se asi snažil držet výtah. Z toho výtahu koukal, protože byl v pozadí vidět souseď. Když mu vyhrožoval, tak sjel dolů výtahem. Když ho kontaktovala policie, ležel na posteli u popelnic.

Obžalovaný je z posuzovaného jednání usvědčován níže uvedenými svědeckými výpověďmi, znaleckými posudky a listinnými důkazy:

Poškozená Ivana S. v př. řízení a u hl. líčení shodně uvedla, že obžalovaného poznala asi dva týdny před incidentem v baru Xxx, začali se bavit, společně popíjeli, pak šli do jiného baru ve xxx, kde dál popíjeli alkohol, bavili se a tančili, a někdy k ránu šli k němu do bytu a tam proběhl dobrovolný sex. Domů šla druhý den až v odpoledních hodinách. Pak si psali přes internet, obžalovaný ji zval k sobě domů na večeri, bylo patrné, že se s ní chce znovu setkat. Setkávali se spíše u něj doma, během těch 14 dnů se setkali asi 5x, k pohlavnímu styku došlo 2-3x, vždy dobrovolně. Obžalovaný byl v sexu náruživější, snažil se ji k sexu přesvědčit, hladil ji, tisknul se k ní a vzrušoval ji, ona se přesvědčit nechala, ale moc nechtěla, měla gynekologické problémy, myslela si, že je těhotná z předch. vztahu, obž. o tom věděl. V den, kdy se stal ten incident, se zjistilo, že těhotná není, a v ten den to obžalovanému psala. Nakonec se jednalo o cystu na vaječniku. Předchozí vztah s p. J. ukončila v srpnu 2015, od té doby byla bez partnera. Popřela, že by na ni byl J. někdy agresivní. Případalo jí, že obž. chtěl vážný vztah, měla pocit, že už ji bere jako partnerku, ale ona ho chtěla lépe poznat. V baru Xxx byla 2x, v obou případech byla v podnapilém stavu, ale nikdy tam incident neměla. Dne 12.11.2015 cca v 17:30 hod. s bývalým přítelem řešila elektroinstalaci v bytě. V té době bydlela u dědečka. Mezitím jí obžalovaný psal SMS, aby se zastavila v baru Xxx. Věděl, že je u ní bývalý přítel a že řeší elektroinstalaci. Napsala mu, že nechce, ale on ji pořád přesvědčoval, ať přijde, že jí potřebuje něco důležitého sdělit. Proto okolo 19.30 hod. nakonec

šla, aby se dozvěděla, o co jde. V baru Xxx byl obž. s nějakým starším pánem, obž. je seznámil, bavila se s ním více než s obžalovaným. Obž. pil pivo, žádné panáky asi neměl. On tam pobíhal mezi svědkyněmi R. a M. a jí si skoro vůbec nevšímal. Ty dvě slečny neznala, ale jedna z nich byla asi barmanka z toho baru. Popřela, že by s nimi měla někdy nějaký incident. Až po chvílce k ní obž. přišel, že jí potřebuje něco sdělit, ať s ním jde ven, a tam jí řekl, že mu není 29 let, ale 27, že jí lhal, aby ji mohl sbalit. Naštvala se, šla zpátky do baru a tam oba dva popíjeli, obž. s ní vůbec nekomunikoval. V baru se objevil taky kamarád obžalovaného sv. Z.. Sv. M. a R. seděly vedle u stolu a obžalovaný jí pak jen ukázal, že s nimi odchází pryč, ji tam nechal samotnou. Asi po půl hodině, přibližně po desáté večer, jí napsal SMS, že je ve vedlejším baru Xxx, jestli za nimi nechce přijít, a potom jí ještě telefonoval, aby tam přišla. Nechala se přesvědčit a kolem půlnoci do Xxxu dorazila. Když tam přišla, všimla si obžalovaného, že sedí s těmi slečnami a p. Z. vzadu u stolu. Po chvílce za ní obž. přišel, jestli si k nim chce přisednout. Když si k nim přisedla, byli už podnapilí, ty slečny se s ní nechtěly bavit a obžalovaný si jí taky nevšímal. Sedla si vedle ke stolu a pan Z. si sedl proti ní. Poté odešla z baru s p. Z., ale odcházeli v podstatě všichni společně, protože obž. říkal, že půjdou taky. Po chvílce obž. volal, že je opět v baru Xxx, ať k tomu baru přijde. S p. Z. došli před bar, tam stál obžalovaný, pan Z. je tam nechal a odešel pryč. Od odchodu z Xxxu do té chvíle mohlo uběhnout půl hodiny. Ona tam zůstala stát s obžalovaným, který už byl v dost podnapilém stavu, nemohl ani chodit a padal na zem. Sama neměla pocit, že je opilá, dohromady mohla vypít pět piv a dvě zelené. Na ulici pak chytla taxi, aby obž. odvezla domů, společně odjeli do jeho bytu, obž. padal ve výtahu a ona se ho pokoušela zvednout. Když ho dovedla k bytu, nebyl schopen ani otevřít, tak mu pomohla a byt odemkla. On spadl v předsíni, pomáhala mu vstát, aby si mohl lehnout do postele. Když obž. ležel v předsíni, tak si odskočila na záchod, jinak v bytě nic nedělala. Pak vzala obžalovaného, aby si šel lehnout, **a chtěla odejít, ale on jí řekl, že ji nepustí, chytil ji za obě ruce a hodil ji na gauč, celou vahou ji povalil, ležela na zádech a on celou vahou ležel na ní, stiskl její ruce a začal ji líbat na obličej, na krku. Myslela si, že po ní chce sex, ale ona nechtěla, chtěla jít domů. Obžalovaný jí držel jednu ruku, tou druhou se bránila, ale on, jak na ní ležel, měl větší sílu. Sevřel ji nohama a rozepnul jí pásek, ale veškeré oblečení jí zůstalo. V tom boji se najednou překlopili na zem, celou svou vahou spadla na něj, protože ten gauč se překlopil, takže byla na něm k němu čelem, bojovala a bránila se, protože ji držel za ruce, ale vzápětí, jak ji obž. držel a byl silnější, se otočili, protože podlaha byla kluzká, a přetočil ji na břicho. Říkala mu, ať toho nechá, že mu přeskočilo, že musí druhý den do práce. On vůbec nekomunikoval. Opakovaně říkala, že chce, aby ji pustil, že není normální, co dělá, chtěla jít domů.** Měla sepnuté vlasy skřípcem, ale neví, co se s ním stalo. Přišla o něj asi v průběhu toho incidentu. Je si naprosto jistá, že se hlavou nikde neuhodila, ani se v rámci incidentu neuhodila tak, že by v místě úderu byl ten skřípec. Když ji obžalovaný přetočil ze sebe na tu podlahu, tak **ležela na břicho a koukala směrem doleva, kde viděla, že obž. bere do ruky nějaký předmět a tím ji udeřil do hlavy.** Vypadalo to jako černý tmavý obdélník, myslela si, že to je její telefon. V obýváku byla tma, svítilo se jen v předsíni. **Obžalovaný při tom vůbec nemluvil.** Ruce měla nějak sevřené, protože obž. ležel jakoby na ní, pak se nějak pohnuli, ona ho sesunula ze sebe a ocitla se v polosedu na zemi, a **najednou ji obžalovaný začal škrtit zezadu oběma rukama.** Jak byl opilý, tak se trochu klátil. **To škrcení trvalo asi 2 minuty a ten celý incident tak asi 10-15 minut.** Do kravaty ji nesevřel, škrtil ji rukama.

To škrcení následovalo určitě až po té ráně do hlavy. V době škrcení měla obtíže s dýcháním a cítla, že jí jde o život, myslela si, že ji chce zabít. **Najednou mu loktem dala ránu do slabin, takže on povolil a ona z bytu mohla utéct.** Všechno tam nechala a vyběhla na chodbu, pootočila se a on běžel za ní. **Obž. byl celou dobu incidentu oblečený, poškozená si nedokáže vysvětlit, jak se svlékl a jak je možné, že na té chodbě byl v trenýrkách.** Na chodbě křičela o pomoc, zvonila na všechny zvonky, nikdo neotevíral, zhaslo světlo, byla vyděšená, pak utekla do 5. patra, kde otevřel starší pán s berlemi (sv. G.). Když s ním komunikovala, obž. stál v trenkách u výtahu, nemluvil. Ten pán mu pohrozil holí, co tam dělá, a ještě se divil, že tam byl v trenkách. Ten pán s manželkou zavolali policii a ti tam byli asi po 7 minutách se záchrankou. Obžalovaný poté odjel výtahem. S policií šli k bytu obž., protože tam měla všechny věci, ale policie byt neotevřela. Pak jela se záchrankou a policií do Vlnoh. nemocnice, kde jí šli ránu na hlavě, byla na tři stehy. Nemohla hnout krkem a otáčet hlavou, což trvalo asi 4 dny, a měla psychické problémy. Druhý den kontaktovala své rodiče a řekla jim, co se stalo. S matkou se domluvily, že půjde bydlet k ní, a tam do současnosti bydlí. Hned v pondělí po incidentu navštívila svou praktickou lékařku kvůli psychickým problémům. Měla strach ze tmy, když šla z práce, otáčela se, nemohla spát, ten incident se jí vracel, obž. bydlel kousek od ní, bála se, že ho někde potká, že ji někde praští do hlavy. Obvodní lékařka jí předepsala Xxx, který brala 3x denně asi týden, ale nepomáhalo to. Týden si vzala dovolenou. Pak jí předepsala Xxx, ale ten neužívala, chtěla se z toho dostat sama. Od listopadu do dubna 2016 chodila do práce, bydlela u rodičů, snažila se překonat své problémy svépomocí, ale bezúspěšně, obtíže se stupňovaly. Její vedoucí říkala, že není v pořádku, protože se začala třást, nemohla komunikovat se zákazníky tak, jako předtím, tak jí řekli, ať jde na nemocenskou. Proto 6.4.2016 navštívila psychiatra, MUDr. Dědinu, který jí předepsal více léků. Teď už má léky snížené a bere jen jedno antidepresivum obden. Předtím brala čtyři léky, antidepresiva a Xxx na noc, aby mohla spát, léčba jí zabrala. Psychiatr jí doporučil, aby dělala normální věci a zkusila zapomenout, co se událo, aby chodila na procházky, jezdila na kole a nezabývala se tím, co se stalo. **K dotazu, co se v bytě odehrávalo dalších 45 minut,** co v něm s obžalovaným byli, uvedla, že neví, všechno se odehrálo rychle, nesledovala každou minutu, pamatuje si jen ten incident, jen ty horší věci, co se jí staly, nepamatuje si úplné detaily. Obžalovaný ji zranil, ona mu chtěla jen pomoci. **Určitě by se nemstila, nemá důvod.** Kdyby se praštila o židličku nebo si to zranění způsobila sama např. tím skřípцем, neřešila by to. Myslí si, že není jediná, které se to stalo. V rámci incidentu nepostřehla, že by obžalovaný byl vzrušený. **To, že se domáhal sexu, pochopila z toho, že ji líbal a sundával pásek.** Roztržení svetru nesouviselo s tím, že by se jí ho snažil sundat, ale s tím, jak se bránila.

K dotazu na svůj **aktuální zdravotní stav** vypověděla, že její pracovní neschopnost byla ukončena v srpnu 2016, cítila se lépe, v září nastoupila do zaměstnání. Bydlí u rodičů, chodí do práce a její psychické potíže se po medikaci trochu zlepšily. Bere prášek, aby mohla spát, bez něj neusne. Předtím zhubla asi 4 kg. V práci a kolektivu lidí již funguje normálně, víceméně už se z toho dostala, pořád na sobě cítí tíhu, ale v obvyklém způsobu života jí to nebrání. V červenci 2016 se vrátila k bývalému příteli p. J., mají klasický partnerský vztah, ale sex moc ne. Její otec měl mozkovou mrtvici a jeho zdravotní stav byl velmi vážný, což mělo vliv na její psychiku. To, že na facebooku 11.12. reagovala na příspěvek pana J.,

nepopírá, sám psychiatr jí řekl, že se má chovat normálně. Po incidentu se jí třásly ruce a třesou se jí i dnes. Svědkyně K., V. a J. nezná.

Svěděk Stanislav G., jehož výpověď z př. řízení byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, vypověděl, že se toho dne kolem 04:30 hod. probudil tím, že slyšel zoufalé volání o pomoc a následně někdo zvonil u dveří jejich bytu. Otevřel dveře a u nich stála mladá žena, která byla předkloněná, držela se za hlavu a naříkala. Viděl, že jí tekla krev, zavolal tedy l. 158. Ptal se poškozené, co se jí stalo, ona mu řekla, že znala obžalovaného 14 dní a šla k němu do bytu a že on ji praštil nějakou „krabicí“ zezadu do hlavy. Během jejich hovoru přišel po schodech muž, který bydlí v patře pod nimi, plížil se po schodech, byl jen v trenýrkách. Když ho poškozená uviděla, schovala se za svědka. Hrozil na toho muže holí, muž si přivolal výtah a odjel. Pak přišli policisté.

Svědčce Ivana S., matka poškozené, v př. řízení uvedla, že se jí dcera svěčila s tím, že se jí nějaký kamarád pokusil znásilnit. Dcera jí událost popsala a sdělila, že byla i u lékaře, protože měla rozbitou hlavu. Následně s dcerou byla na vyšetření na gynekologii i u praktické lékařky. Dcera se po této události změnila, pozorovala na ní únavu, úzkost, zjistili u ní posttraumatickou poruchu, v důsledku níž je asi od 6.4.2016 v pracovní neschopnosti. **U hl. líčení** doplnila, že jí dcera volala 14.11.2015, co se jí přihodilo. S manželem jeli hned do xxx, kde dcera žila s dědečkem, a odtud ji vzali k sobě domů, kde s nimi bydlí dosud. K tomu incidentu jí říkala, že byla v baru Xxx, kam se dostavila kvůli obžalovanému, že jí chtěl něco nutného říci, popíjeli tam a poté se dostali k němu domů. On asi popíjel více, protože tam upadl, a ona ho odvedla domů, protože mu chtěla pomoci. Dcera jí řekla, že chtěl po ní sex a napadl ji, ona sex nechtěla, bouchl ji nějakým předmětem do hlavy a škrtil ji, takže se jí špatně dýchalo. Dcera měla rozbitou hlavu, byla ten den v nemocnici, kde jí zašivali hlavu, a měla pohmožděniny, což bylo znát na krku. Žádná jiná poranění neviděla. Pak byli u praktické doktorky, která jí napsala Xxx na zklidnění, a týden byla doma. Dcera byla nesvá, třásla se, byla vyplašená. Když poté chodila do práce, tak se bála, jestli za ní někdo nejde nebo ji neuhodí, nebyla veselá jako jindy, byla pořád unavená, úzkostná, rozklepaná, změnila se, brala léky, aby se vnitřně zklidnila. Chodily spolu ven, na procházky a plavat, v kolektivu lidí se držela hlavně jí. Její psychika dodnes není v pořádku. Do srpna 2015 byla se svým přítelem J., neví, proč se rozešli. Dcera měla problémy s vaječníky a léčila se, těhotná nebyla. O obžalovaném jí dcera řekla, že to byl kamarád, nejspíš se seznámili v Xxx. Po té dovolené v listopadu 2015 šla dcera do práce a zkoušela pracovat, ale nešlo to, po několika měsících u ní došlo ke změně, měla vnitřní třes, deprese a potřebovala psychiatra. V dubnu 2016 dostala neschopenku, psychiatr jí naordinoval více léků, protože Xxx jí nepomohl. V PN byla od 6.4.2016 až do konce srpna 2016, byla u ní doma, pořád byla unavená a spavá. Po ukončení PN se vrátila do práce. Do současné doby pracuje a její stav se zlepšuje, ale ta únava tam je, prospala by celý den. Chodila na kontrolu k psychiatrovi jednou za čtvrt roku, ten jí radil, aby byla ve společnosti, přišla na jiné myšlenky, byla veselá, chodila do přírody na procházky. Po tom incidentu dcera neměla žádného přítele, neví, proč uvedla, že má přítele pana J.. V prosinci 2016 byla dcera u ní a přítele neměla. Její manžel měl mrtvici 30.1.2016, jeho stav byl vážný, v nemocnici byl do dubna, na dceru to ale nemělo psychické následky, protože

věděla, že má oporu v ní, navíc v té době brala ty prášky, které to zklidnily; aktuálně je na tom manžel lépe.

Svědkyňe Ing. Michaela H., nadřízená poškozené, u hl. líčení vypověděla, že je vedoucí projedny xxx, poškozená je pokladní, spolupracuje s ní přibližně rok a půl. Předmětný incident na poškozenou zapůsobil špatně, byla v práci nesoustředěná, u firmy pracuje přibližně 7 let, takže práci zná, přesto začala chybovat, kolikrát ani nevěděla, jak má dělat věci, které už měla zažité, zadanou práci buď neudělala správně, což u ní nebylo obvyklé, nebo ji i zapoměla udělat úplně, byla roztěkaná. Poškozená se jí svěřila s tím, co se jí stalo, protože nepřišla do práce na svoji směnu a svědkyně musela vzít směnu za ni. Poškozená jí popsal tu situaci tak, že byla u obž. doma, ten ji napadl a ona poté utekla. Řekla, že po ní vyžadoval sex a ona nechtěla, měla na hlavě tržnou ránu, obž. ji praštil nějakým tupým předmětem, ale ani nevěděla, co to bylo za předmět. Její docházka do zaměstnání byla v pořádku, chvíli ji nechali doma, aby se zaklimatizovala, a když se vrátila, měla jednou pozdní příchod, protože začala brát léky na spaní. Poté už ta její roztěkanost v práci byla taková, že jí s kolegyní doporučily, aby si zašla někam k lékaři, že to není věc, se kterou by se vyrovnala úplně sama. Od listopadu do začátku dubna byla poškozená v práci, ale nechovala se jako předtím, snažila se to v sobě hodně dusit. Udělala chybu třeba při přejímání balíků, špatně to spočítala a přijala jich méně, než podepsala, ty balíky se již nedohledaly a vznikla tím škoda asi 40.000 Kč, kterou poškozená bude muset uhradit. Byl z toho velký problém, svědkyně to přisuzuje tomu, že poškozená byla nesoustředěná, protože normálně to člověk rutinně každý den spočítá, ví, kolik přebírá, a ví, kolik podepisuje, navíc nikdy předtím se jí to nestalo. Ty chyby se nestávaly každý den, ale věděla, jak se poškozená normálně chová a jak pracuje, a pak najednou viděla, že se stávají věci, které se předtím nestávaly, a proto to přisoudili tomu, co se stalo. Poškozená i ze stresu zhubla. Měla něco v nepořádku s tatínkem, ale neví, kdy. O tom tatínkovi mluvila, protože měli strach, jak to dopadne a co s ním bude, bylo to docela vážné. Co se týká té významnější chyby, je možné, že to bylo až poté, co se vrátila z nemocenské a brala ty léky. Než nastoupila na PN, tak tam bylo několik drobných chyb, které se předtím nestávaly. Bylo poznat, že si to v sobě nese, mluví o tom, vypráví a řeší to, bylo poznat, že není něco v pořádku. Poškozená nebyla v psychické pohodě, je veselý člověk, s lidmi komunikuje, ale to tam chybělo, bylo na ní vidět, že je jiná, že se s ní něco děje a že tam proběhla nějaká změna. S poškozenou spolupracuje dodnes. Když se vrátila po PN, tak vypadala, že je na tom dobře a že vše bude v pořádku. Musela brát následně ještě nějaké léky, které jí trochu otupovaly, nicméně psychicky na tom byla líp, ale tím, že to začala řešit soudně, o tom začala mluvit, ale určitě to je lepší. V současné době působí uvolněným dojmem, chová se normálně, chodí do práce, nedělá chyby a už je to v pořádku, postupně prášky vysadila, takže teď už je to jako dřív. Navenek žádné projevy u poškozené nezaznamenává.

Z výpovědi **svědka MUDr. Miroslava Dědiny**, ošetřujícího lékaře – psychiatra poškozené, u hl. líčení soud zjistil, že poškozená se k němu dostavila dne 6.4.2016 s doporučením od své praktické lékařky MUDr. N. a plakala. Řekla, že 13.11.2015 došlo na ní k projevu násilí, že to vypadalo jako pokus o znásilnění a že se strašně bála o život, protože dotyčný ji praštil do hlavy a škrtil. Svědek ji vyšetřil, ptal se, proč přichází s takovým

zpožděním, a ona mu vysvětlila, že zprvu se cítila být silná natolik, že to zvládne sama, a také se strašně styděla, což v těchto případech není neobvyklé a nijak se nad tím nepozastavil. Poškozená říkala, že celý její stav se v průběhu prosince začal zhoršovat, že už začínala mít pocit, že to zvládat sama nebude. Mezitím probíhalo jednání na policii, vyšetřování a v únoru byla vyšetřena soudními znalci. Při své první návštěvě mu poškozená sdělila, že v únoru to s ní nebylo tak špatné, jako v současné době, takže rovnou stanovil diagnózu posttraumatická stresová porucha, která se může vyvíjet s odstupem několika týdnů i měsíců. Psychomotorické tempo u ní bylo pomalejší, odpovědi na otázky slabé, ale přiléhavé, chování a projev nápadný zvýšenou intrapsychickou tenzí, vnitřní napětí a plačtivost, depresivní nálada a pocit beznaděje, ztráta vůle, ztráta prožívání a radosti, byla v jakémsi stavu vyhoření, řeč byla normální, ladění depresivní, úzkost a vnitřní tenze, chvěla se, brečela, mluvila o poruchách spánku. Říkala, že jí to vadilo v práci, takže jí paní doktorka vypsala pracovní neschopnost a současně ji poslala k němu. On ji přebral do péče a pokračoval v evidování její PN. Poškozená byla ve stavu, kdy PN byla potřeba, jelikož nebyla schopna fungovat v práci. Brala antidepresivum a Xxx - anxyolitikum, což jí nepomáhalo. Její medikaci doplnil, místo Xxxu dostala Xxx, což je šetrný lék proti úzkosti, a Tritic, uspávací antidepresivum, které brala na noc. Při první návštěvě dostala 75 mg a od další návštěvy dostala už 150 mg, protože to bylo slabé a obtíže neustupovaly. **V dubnu 2016 se jednalo o těžký stupeň posttraumatické stresové poruchy**. Nezmínila se o jiné traumatizující situaci, až někdy na podzim se od ní dozvěděl, co se stalo s jejím otcem, do té doby se o tom nezmínila, nepovažovala to za důležité, protože v dubnu se jeho stav zlepšil. V tom únoru se to mohlo podílet na jejím zhoršení stavu, ale poté určitě ne. Jako důležitý moment pozoroval, že už 6.4.2016 se poškozená zmiňovala o tom, že se bojí mezi lidmi, že má pocit, že to na ní vidí, že se cítí pošpiněná a že ji ti lidé sledují. To by chtěl zdůraznit, protože **to už se nejedná o normální poststresové příznaky, ale o psychotické příznaky**, které lze pozorovat i u schizofreniků, a jelikož tyto příznaky se projevují u poruchy osobnosti po katastrofické zkušenosti, která člověka ohrožuje na životě, nasadil poškozené lehké xxx. Tato **léčba pokračovala dále v průběhu několika měsíců**. Vývoj byl pozitivní, v červenci a srpnu se už cítila zlepšená a v srpnu požádala o ukončení PN. **Léčba trvá do současnosti**, ale je už pouze udržovací, bere už jen antidepresivum jednou denně a zkoušeli i ob den. Když nastoupila do práce po PN, tak se zlepšil dost radikálně spánek, což bylo velké pozitivum. Zůstal sklon k plačtivosti a stále se jí během dne vracel ten případ násilí, což trvá dost dlouho, než se to v hlavě uklidní. Zmiňovala se o bývalém příteli, ke kterému se vrátila, byl jí oporou, ale neví, zda spolu intimně žili. **Co se týče jejího aktuálního zdravotního stavu, tak přetrvávají ranní pesima, občasné stavy úzkosti a reminiscence, to bude chtít ještě minimálně půl roku**. Lze očekávat, že příznaky v průběhu času vymizí, **prognóza je příznivá, intenzita posttraumatické stresové poruchy se snižuje**. Ten stav se nějakou dobu vyvíjí, je to běžné. Měl pacientku, která byla rukojmí, či pacienta, kterého se pokusili zabít, a tam se to vyvíjelo podobně. Okamžitě nastane akutní reakce na stres, což je individuální, někdo je odolnější, někdo se zhroutí hned, ale naše mozky jsou založeny velmi podobně a mechanismy pracují v automatu. K dotazu na další příznaky u poškozené uvedl, že se jednalo o vnitřní napětí, třes, těžkou úzkost a plačtivost, což v posudku znalců nezachytil. Jinak se ten pocit na ulici prohloubil o sledování, pocit pošpinění a strach z lidí. Ten stav, kdy člověk uvnitř cítí zvýšené napětí, až se chvěje, a úzkost, pocit sevření, špatného dýchání, střevní potíže, tehdy zhubla,

tak v takovém stavu se nedá pracovat, protože soustředění není v tu chvíli možné, člověk je roztěkaný a myšlenky létají. V tu dobu, když přišla k němu, bydlela u rodičů, předtím ve Vršovicích u dědečka, kam se chtěla vrátit. U rodičů byla až do prosince, byla doma, nikam nechtěla a nemohla mezi lidi. Tento stav trval od dubna do konce srpna a pak už tam bylo zlepšení, že požádala o ukončení PN. Co se týče toho incidentu, poškozená se zmínila, že to byla krátkodobá známost, se kterou se znala 2-3 týdny, seznámili se v restauraci, jejich kontakt se odehrával na bázi konzumace alkoholu a ten den, kdy se to stalo, se přítel velmi opil a ona pojala myšlenku, že ho dopraví domů. Pak se prý dostala k němu do toho bytu, ten člověk na ni činil nátlak stran sexuálního styku a ona se bránila. Poté ji povalil, něčím ji praštil do hlavy a pak ji škrtil. Říkala, že to byl ten okamžik, kdy se začala strašně bát o život, objevila se v ní ohromná síla, takže se mu vytrhla, nějak ho i nakopla a utekla z toho bytu, po domě křičela o pomoc a pak se dostala k nějakému sousedovi. S odstupem času hodnotila jako hloupost, že chtěla udělat dobře člověku, který byl téměř namol, že si neuvědomila, že se to může zvrtnout. Svědek vylučuje, že by se poškozená chtěla obžalovanému mstít, že by si vymýšlela. Působilo to na něj adekvátně, vylučuje, že by potíže předstírala. Dodal, že je irelevantní, jestli ke znásilnění došlo nebo ne, či jaká byla intenzita útoku, podstatné je, že celá situace byla projevem násilí na poškozené a že se na této dělo něco nepatřičného, což spustilo danou konkrétní reakci. U žen, které byly podrobeny pokusu o znásilnění, se to většinou vyvíjí několik měsíců, a ony pak za ním přichází třeba po půl roce, až když jsou úplně „rozložené“ a v práci jim hrozí propuštění. Různí lidé snesou různou míru traumatu. U jedné pacientky se rozvinula podobná porucha poté, co dostala facku v hypermarketu, u druhé poté, co ji při couvání porazila dodávka. Ani jedné se nic nestalo a potíže u nich trvají přes čtyři roky. K dotazu na falešné vzpomínky svědek uvedl, že tyto by se u poškozené neměly objevit, patří k diagnóze poruchy osobnosti po prožití katastrofické události, kdy mozek koriguje to, co se stalo, a z prožitého děje vybere určité momenty, které ve vzpomínkách začnou dominovat. U znásilnění třeba začne žena pomíjet samotný akt znásilnění, ale pamatuje si, že ten muž byl cítit a vrací se jí pachový vjem. U tohoto případu je ještě krátká doba, aby se něco takového stalo, navíc se falešné vzpomínky objevují u lidí, kteří nebyli léčeni. Svědek poškozené cíleně naordinoval lék, který ovlivňuje myšlení, aby k té poruše myšlení nedošlo. Když byla poškozená v panice a měla strach o život, tak sled těch dějů byl natolik jasný, že tam těžko mohlo dojít k nějakému zkreslení. Ty falešné vzpomínky by u poškozené neměly být.

Svědčyně Alice R. v př. řízení a u hl. líčení k věci uvedla, že v tu dobu pracovala jako barmanka v baru Xxx, odkud zná obžalovaného, který tam občas docházel jako zákazník, tykali si, ale nebyli kamarádi. Obžalovaný pil pivo, nikdy nebyl konfliktní. Z baru znala také poškozenou, viděla ji tam 3-4x, v jednom případě s ní měla slovní konflikt, který skončil tím, že poškozenou z baru vyvedla ochranka. Poškozená jí nebyla sympatická, v baru sedávala sama, pila víno nebo pivo a pak se navážela do zákazníků, snažila se zapojit do hovoru ostatních a vnucovala jim své názory. Věděla, že obžalovaný s poškozenou mají vztah, ale nevěděla, že spolu měli pohlavní styk. Dne 12.11.2015 se s kolegyní M. sešla v baru Xxx, popíjely a bavily se. Obžalovaný se tam objevil po 19:00 hod. a připojil se k nim. Společně s ním pak odešli asi kolem 21:00 hod. do nedalekého baru Xxx, kam později přišel i jeho kamarád sv. Z. a dorazila i poškozená. S tou se nebavily, seděla zvlášť. Z baru odešli po

zavírací hodině, tedy po 02:00 hod., domnívá se, že poškozená z baru odešla dřív, kam šla, to neví. Oni se vrátili do baru Xxx, kde se už dlouho nezdrželi, obžalovaný asi po 15 minutách sám odešel. Říkal, že jde domů, kam ale skutečně šel, to neví, normálně se pohyboval, hovořil s nimi. Druhý den za nimi obžalovaný přišel a říkal jim, že byl na policii a že je podezřelý z toho, že měl poškozenou znásilnit. Smál se tomu, říkal, že to je nesmysl, že šel domů a že už ji potom neviděl. Později ji a sv. M. požádal, aby šly svědčit, že byl celý večer s nimi a že poškozená, která s nimi taky chvíli byla, pak odešla sama. Obžalovaného charakterizuje jako hodného kluka, myslí si, že by takového činu nebyl schopen. Popřela, že by o tom večeru hovořila s matkou obžalovaného. U hl. líčení dále uvedla, že ten den obžalovaný pil asi pivo, možná s nimi měl panáka. V Xxx byli nejprve jen ona, sv. M. a obžalovaný, do Xxxa poté šli společně, dali si nějaké drinky a hráli šipky. Poškozenou potkali ještě v Xxx, ale hned když se tam objevila, odešli. Poškozená za nimi do Xxxu dorazila, sedla si na bar a k nim se nepřipojila. Obžalovaný za ní šel, aby si k nim přisedla, ona nechtěla, ale nakonec přišla, a došlo k výměně názorů mezi ní, svědkyní a M.. Od devíti do dvou do rána jen pili, až byli všichni hodně opilí. Když zavírali v Xxxu, odcházeli všichni najednou, tedy ona, M., Z., obžalovaný a poškozená. Poškozená asi opilá byla, ale jak hodně, to neví. Ona, M. a obžalovaný pak šli spolu zpátky do Xxx, zatímco poškozená šla na druhou stranu k Žabce. Když se vrátili do Xxx, tak si sedli ke kamarádům, ještě si tam dali nějaké drinky a obžalovaný posléze odešel. Poškozenou už tu noc neviděla. Událost si určitě pamatovala lépe, když vypovídala v př. řízení. Druhý den šla ráno do práce a obžalovaný za ní odpoledne došel, že byl na policii, že poškozená nahlásila, že ji znásilnil, ale víc neví. Bavili se o tom, co se tu noc dělo, obžalovaný jí říkal, že když odešel z Xxx, tak šel domů, že spolu předtím s poškozenou spali, ale ten večer nic nebylo. Ptal se jí, jestli by šly vypovídat a řekly, co se tu noc stalo. Nijak se nedomlouvali, co budou říkat. Od té doby poškozenou a obžalovaného neviděla. Obžalovaného v podnapilém stavu viděla víckrát, chodil se do baru odreagovat, ten večer pil více než jindy. Když je opilý, chová se vesele, nikdy nebyl agresivní, běžně vypil 3-4 piva, ale kořalku ne. Jména Eva K., Karolína V. a Zuzana J. jí nic neříkají. Matka obžalovaného je někdy před výsledkem na policii přišla poprosit, jestli by mohly jít vypovídat, že obžalovaný je hodný kluk, že má rád vláčky a nikdy by nic neudělal.

Svědka M. Radka M. v př. řízení a u hl. líčení k věci shodně vypověděla, že pracovala jako barmanka v baru Xxx, odkud zná obžalovaného jako zákazníka, tyká si s ním. Poškozenou v minulosti v baru viděla 2x, nijak se s ní nebavila, protože jí byla nesympatická, jednou s ní měla konflikt. Předmětný den se sešly se sv. R. v baru na drink a poté přišel obžalovaný. Nebyla to domluvená akce. Seděly s R. u stolu samy dvě, pak obž. přišel s kamarádem, ale neseděli společně, obž. jim objednával pití ke stolu. Na Xxx mohla zůstat jen do 21:00 hod., protože majitelé si nepřejí, aby trávili svůj volný čas v práci, proto odešli vedle do baru Xxx. Když odcházeli z Xxx, tak byla v mírně podnapilém stavu, s kolegyní měly stejný počet drinků. Obžalovaný na tom byl asi trochu lépe. V Xxxu si ona, R., obžalovaný a jeho kamarád sedli k jednomu stolu, pili a hráli šipky. Poškozená asi byla v Xxx, ale šli pryč bez ní. Po nějaké době dorazila za nimi do Xxxu, myslí si, že obž. jí psal SMS, aby tam za ním přišla. Ona a R. však s poškozenou nechtěly sedět u jednoho stolu, což jí daly jasně najevo, a poškozená si odsedla a trucovala u baru. Když šla poškozená na bar, obž. za ní šel a poté se vrátil, poškozená zůstala na baru s nějakým jiným mužem a chovala se tak, aby obž.

vyprovokovala k žárlivosti. Z baru Xxx odešli kolem 02:00 hod., když se zavíralo. Šli společně ona, R., obžalovaný a jeho kamarád, nedaleko za nimi šla poškozená. **U hl. líčení** doplnila, že si pamatuje, že poškozená s nimi pak stála před Xxx, ale neví, jestli z Xxxa odcházela s nimi nebo se tam pohybovala sama. Poškozená chtěla, aby šel obžalovaný s ní, ale on nechtěl, chtěl jít s nimi, protože s nimi byl celý večer, tak se dohadovali. Ona, R. a obžalovaný šli zpět do Xxx, dali si tam ještě něco k pití, obž. tam byl asi do 04:00 hod., ale nepamatuje si to, byla hodně opilá. Neví, jak byl obžalovaný opilý ani za jak dlouho odešel. Poškozená už se v Xxx neobjevila. Za pár dní přišel obžalovaný s tím, že je obviněný, že poškozená nahlásila, že ji znásilnil, ale to je vše, nechtěl je do toho zatahovat. Oslovila ji ale jeho matka, přišla za ní na Xxx, když měla směnu, a požádala ji, aby šla svědčit. Mohlo to být v dubnu před výslechem. Říkala, že to vypadá špatně, a i když obž. nechce, aby šly vypovídat, že by to pomohlo, kdyby šly říci, že s ním byly celý večer. Nechtěla po nich nic konkrétního, jen aby řekly pravdu. Žádnou přítelkyni obž. nikdy neznala, o jeho vztahu s pošk. nic neví, ale to s tím znásilněním jí přijde zvláštní, protože poškozená odcházela tak dvě hodiny před obžalovaným, a pokud by k tomu mělo dojít, tak by tam na něj musela někde čekat.

Z výpovědi **svědka Pavla Z.** u hl. líčení soud zjistil, že se s obžalovaným přáteli cca 15let, mají společný zájem historie železnice apod. Inkriminovaný večer se domluvili, že půjdou posedět. Šel on, obž. a M. a R., které viděl asi dvakrát předtím, obsluhovaly v baru Xxx. Do toho baru zašel tak jednou za rok, myslí si, že obžalovaný tam nechodil častěji. Ten večer tam nějakou dobu společně seděli a poté odešli do Xxxa, kde byli zase ve čtyřech, popíjeli, hráli šipky a bavili se. Poškozenou poprvé zaregistroval v Xxx, než odešli do Xxxa. Seděla odděleně, připadalo mu, že se s obžalovaným znala od vidění, nevěděl, že by spolu něco měli, spíš že se pokoušela s obžalovaným něco mít. Poté, co se bez ní přesunuli do Xxxa, za nimi dorazila, přisedla si a narušovala tam svým chováním atmosféru. Chvilku se usmívala, pak byla nešťastná, říkala, že má nějaké problémy doma, asi s partnerem, chvílku si podpírala hlavu, že doma to nefunguje, jak by mělo, pak zase, že se jí obžalovaný líbí. Všichni se jí snažili dát najevo, že s ní nechtějí sedět, i obž. jí řekl, že se s ní bavit nebude, ale nedala pokoj. Odcházeli kolem 02:00 hod., když se zavíralo. V té době tam byl obžalovaný, on, obě svědkyně a poškozená, ale když odcházeli, tak poškozená zmizela. Svědek je doprovodil před Xxx, pak se otočil a jel noční tramvají do xxx. Poškozenou viděl, když odcházeli z Xxxa, před Xxx už ne. Obžalovaný šel po svých, ale byli silně podroušení. Obžalovaný pil pivo, taky si dali skleničku. Obžalovaný se obvykle pod vlivem alkoholu choval vesele, někdy byl trochu hlasitější a někdy usnul. Uměl se pohádat s přítelkyní, ale agresivní nebyl. Jeho přítelkyně znal od vidění, protože se také zajímaly o železnici. Jméno Eva K. už slyšel, ale znal spíše jejího otce. Pamatuje si, že se obžalovaný jednou pohádal s jednou slečnou, ale co se týče K., tak neví, že by spolu měli nějaké problémy. O nějakém přestupku či oznámení na obžalovaného taky nic neví. Jméno Karolína V. zná, jednou přišli s obžalovaným později, než měli, a obžalovaný dostal od té slečny doma vynadáno, hádali se. Neví o tom, že by mezi nimi docházelo k fyzickým napadením. Chodili spolu asi rok či dva. Obžalovaný byl z rozchodů vždy nešťastný, nesl to těžko. Zuzana J. se také motala kolem železnice, s obžalovaným asi rok chodila. Neví, co bylo důvodem rozpadu jejich vztahu, ale obžalovaný to nesl také špatně. O žádném napadení a přestupkovém řízení nic neví. Určitě se tyto tři slečny znají přes sociální síť, protože mají stejný koníček železnice, ale neví, zda se scházejí ve svém volnu.

To, že je obžalovaný stíhán, se dozvěděl od sv. K., obž. se mu nesvěřil. Myslel, že to proběhlo jako normální večer. O tom, co se mělo odehrát, mu obžalovaný nic nesdělil. Inkriminovaný večer mohl vypít 8-10 piv, obžalovaný asi podobně a nějakou skleničku. Je možné, že to bylo 18-20 piv, protože když s obžalovaným jde na pivo, tak vypije půlku prvního piva a obžalovaný už má dvě v sobě.

Svědčyně Karolína V., jejíž výpověď z př. řízení byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, uvedla, že s obžalovaným měla partnerský vztah v letech 2009 - 2010, v rámci kterého i společně užívali pronajatý byt. K obžalovanému uvedla, že pokud byl střízlivý, byl v pohodě, když se ale napil alkoholu, tak úplně změnil povahu, bezdůvodně ji slovně napadal, byl agresivní, vulgární, napadal ji i fyzicky, požadoval teplé večere, a když nebyly, tak ji uhodil. Jednou se s tím svěřila jeho matce a ta jí na to řekla, že to je normální. Jedna jejich hádka dopadla tak, že on zdemoloval byt, házel kolem sebe kuchyňským náčiním a pánvemi, rozbil sklokeramickou desku a troubu. Jednou ji popadl takovou silou, že ji mrštil na komodu, na kterou upadla, a dodnes má na zádech jizvu. Způsobil jí různá zranění, převážně modřiny, napadal ji často. Bil ji pěstmi, několikrát ji škrtil, odhazoval ji na zeď, máčel jí hlavu pod studenou vodou. K násilí docházelo vždy, když byl pod vlivem alkoholu. Když vystřízlivěl, omlouval se. Násilím se domáhal sexu, ona se mu zpravidla ze strachu podvolila. Co se týká škrcení, k tomu docházelo vždy v ložnici, kdy ji přimáčkl na postel a škrtil ji oběma rukama. To se mohlo stát tak třikrát, jedno vyloženě silné škrcení si vybavuje, to už jí docházel kyslík. Několikrát ji i držel v bytě, a to tak, že jí sebral klíče a v bytě ji uzamkl, ona neměla, jak se dostat ven, byla jí hanba zavolat někomu z blízkých. Nakonec ho opustila tak, že jí kamarádi sbalili věci v bytě, aniž by o tom obž. věděl. Bála se to udělat sama, měla strach, že by ji nepustil, měla strach z něj. Během vztahu s obžalovaným trpěla občasným zvracením z nervů, po ukončení vztahu se potýkala s psychickými problémy, byla hospitalizována v PN Bohnice a následně docházela k psychiatrovi. S obžalovaným se od té doby nestýká. Lékařské ošetření nikdy nevyhledala, nikde to nehlásila, styděla se. Hodně žárlil, obviňoval ji, že se stýká s jinými muži, což nebyla pravda. S obžalovaným se rozešla, protože na ni začal být vulgární i v době, kdy nebyl opilý. Svěřila se s tím mamince a kamarádům.

Svědčyně Zuzana J., jejíž výpověď z př. řízení byla u hl. líčení a souhlasu stran čtena, vypověděla, že se s obžalovaným seznámila v r. 2010, zpočátku byli kamarádi, později jejich vztah přerostl v milenecký poměr. Chodili spolu asi rok, nebydleli spolu. Důvodem jejich rozchodu bylo to, že se bála, neboť obž. byl po požití alkoholu agresivní, napadal ji jak po psychické stránce, tak i fyzicky, nadával jí, několikrát ji zbil, byl žárlivý. Když byl střízlivý, byl hodný a sliboval, že už jí víckrát neublíží, ale když se napil, opakovalo se to. Také vyhrožoval, že se zabije. Jejich vztah by charakterizovala jako „Itálii“, kdy i létaly talíře. Jejich rozchod těžce nesl, dělal jí dlouho peklo, na střední školu, kterou navštěvovala, posílal její nahé fotky. Ve škole ji nevyhodili jen proto, že ty fotky nebyly ve škole vyhotoveny. Jeho obtěžování bylo řešeno i v přestupkovém řízení. Karolínu V. a Evu K. zná, o obžalovaném se spolu bavily, ale jejich hovory by charakterizovala jako „babské kecy“ o tom, jaký obž. je, a srovnávaly si své zkušenosti s ním.

Výpověď svědkyně J. je doložena i **kopii spisu MOP Zahradní Město** č.j. ORIV-21456-14/PŘ-2011-001421 (č.l. 308-382), jehož součástí je i **záznam o odložení věci ÚMČ Praha 10** ze dne 22.3.2012 č.j. R20/2012/OOS/DUŠ-4, jímž bylo odloženo „*oznámení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit Marek J. tím, že v období od 15.5.2011 do 10.10.2011 zasílal SMS zprávy a emaily Zuzaně J., ve kterých ji citově vydíral, aby se k němu vrátila, nebo si něco udělá, a dále měl dne 3.10.2011 odeslat email řediteli xxx, ve kterém uvedl, že se Zuzana J. žíví prostitucí, a současně e-mail obsahoval 4 fotografie obsahující Zuzanu J. s odhaleným poprsím. Věc byla odložena pro nedostatek důkazů, neboť poškozená nebyla schopna své tvrzení doložit předmětnými důkazy, jelikož si emaily ani SMS neponechala, a prohlásila, že s ohledem na charakter a citlivost věci tuto nechce dále řešit.*“

Z výpovědi **svědkyně Evy K.**, která byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, soud zjistil, že s obžalovaným chodila od podzimu do konce r. 2012 a potom znovu od listopadu 2014 do ledna 2015, kdy ji obžalovaný napadl, a od té doby s ním není v kontaktu. Napadení proběhlo tak, že spolu byli nejprve v baru, obžalovaný se tam opil, ona se bavila s jeho kamarádem, takže obž. žárlil, ale nevšímal si jí. Pak šla s obžalovaným domů, kde ji hned začal slovně napadat, vulgárně jí nadával, vyčítal jí, že se bavila s kamarádem. Ona chtěla odejít z bytu, na to ji obžalovaný povalil na postel, klekl si na ni, rdousil ji. Měla strach, obžalovaný, když už viděl, že má svědkyně namále, jí řekl, že ví, kdy má přestat, že to to byla jen výhrůzka, přestal ji rdousit a vyznával jí lásku. Byl opilý, ona mu řekla, že se dají takové situace řešit i v klidu, a obžalovaný, jak byl opilý, tak jí plivl do tváře. Pak se situace uklidnila, dívali se na film, ona měla strach z bytu odejít, bála se, že ji obž. znovu fyzicky napadne, neustále ji hlídal. Poté se dožadoval sexu a ona mu ze strachu vyhověla. Ráno dělal, jako by se nic nestalo, ptal se jí, jestli zůstane v bytě, omluvil se a odešel do práce. S touto událostí se svěřila kamarádce a na její radu pak věc oznámila na policii. Následně jela do nemocnice, kde jí zjistili, že má od rdoušení špatné držení těla, a dalších 10 dnů nosila krční límec. Ohledně řízení na policii ví jen to, že věc byla postoupena na přestupky.

Z **přestupkového spisu Úřadu MČ Praha 9** č.j. R.OOS 107,108/2015 (č.l. 386-394) vyplývá, že sv. K. podala oznámení na obžalovaného dne 16.1.2015, součástí spisu je i zpráva o vyšetření Evy K. ve FN Motol z 16.1.2015 (č.l. 389). Z úředního záznamu ÚMČ Praha 9 o odložení přestupku ze dne 16.4.2015 (č.l. 453) soud zjistil, že **věc byla odložena,** protože oznamovatelka Eva K. nepodala v zákonem stanovené lhůtě návrh na zahájení přestupkového řízení.

Svědkyně Markéta J., matka obžalovaného, v př. řízení velmi podrobně zhodnotila jednotlivé přítelkyně svého syna a popsala své negativní zkušenosti s nimi. Ke sv. V. např. uvedla, že je psychicky nemocná a měla by se léčit, což dovodila z jejího vzhledu i chování, kdy mj. měla podezření, že trpí anorexií, chtěla, aby se s ní její syn rozešel. Jejich rozchod dopadl téměř tragicky, syn se pokusil o sebevraždu a ona sama ho zachránila. Ke sv. J. uvedla, že se jí nechtělo pracovat, syn se jí snažil splnit všechna přání, jejich vztah, stejně jako s V., byl založen na sexu, měla na internetu erotické fotografie, podávala si inzeráty, kde nabízela erotické služby apod. K osobě svého syna uvedla, že všechny dívky, se kterými chodil, měl moc rád, byl šťastný, když jim mohl pomáhat, z jejího pohledu jim sloužil, což jí

vadilo, bylo to ponižující. Rozhodně si na něj žádná z dívek nestěžovala, že by jim ubližoval, a to ani při sexu. K., V. a J. se znají, vzájemně komunikují a předávají si informace, jejich výpovědi považuje za nepravdivé, jsou jako přes kopírák. Poškozenou neznala, syn s ní chodil jen 14 dní. V den, kdy mělo dojít k dané události, se dostavila do bytu, protože ji sousedka upozornila, že se u nich něco děje. Na místě byla policie, v bytě byl pořádek, nic nesvědčilo tomu, že tam mělo dojít k zápasu. Pokud měl syn na zádech nějaké škrábnutí, tak to bylo z dřívějších a rozhodně se skutkem nesouvisí. Syn ji ubezpečil, že se nic nestalo, že jde o nedorozumění, které se vysvětlí, že byl opilý, moc si nepamatuje, ale bezpečně ví, že když je opilý, nedomáhá se sexu, protože ani nemůže, a rozhodně nikomu neubližuje, natož dívce, kterou má rád a od níž se dozvěděl, že je asi těhotná a chtěl si ji i s dítětem vzít, přestože to dítě nebylo jeho. Celé obvinění považuje za vymyšlené, nesmyslné a zruďné. Uvedla jména dívek, se kterými měl syn hezký vztah a které by k němu řekly jen to hezké. Svého syna charakterizuje jako hodného, vždy ochotného pomoci, vylučuje, že by se dopustil násilného útoku, ze kterého je obžalován. **U hl. líčení** dále vypověděla, že o vlastním incidentu ví pouze od svého syna, byl roztržitý, detaily si nepamatoval, říkal, že byli spolu večer, dost se opili, padal, neudržel se na nohou. Víc se o tom spolu nebavili. Obžalovaný jí hned ten den sdělil, že dvě svědkyně, které s nimi trávily večer v baru, mu napsaly, že poškozená je agresor a že půjdou svědčit, že ji znají déle. Svědkyně chtěla slyšet pravdu z druhé strany a to, co jí sv. M. s R. řekly, ji uklidnilo. Byla u toho, když policie dělala v bytě fotodokumentaci a ptali se obžalovaného, kde má mobil, načech on ho vytáhl zpod polštáře, jak ho vždy míval. Policisté nějaký bílý telefon vytahovali z kabelky poškozené. K fotodokumentaci na č.l. 279 uvedla, že policisté převrácenou stoličku nezkontrolovali, tu zvedala poté až ona. Byl tam skřípec, měl ulomené zoubky, neví, jestli měl na sobě stopy krve, byl černý, vyhodila ho. Jinak to na fotodokumentaci vypadá tak, jak to tam viděla, policisté v takovém stavu byt opustili a ona to pak dávala dohromady. Uklidila ten kout, zvedla stoličku, umyla nádobí. Stoličku držela v ruce, ale detailně si ji neprohlížela. Následně uvedla, že si myslí, že na stoličce viděla krev, ale nenapadlo ji, že to není zadokumentované, stolička je světlá a odřená, viděla na její hraně něco červeného, jako když člověk spadne a rozbije si koleno. Později doplnila, že na stoličce si určitě všimla stopy krve, poznala to, protože je bývalá zdravotní sestra. Po odchodu policie tu stoličku umyla, když uklízela. Výpověď poškozené z př. řízení považuje za účelovou. V tu chvíli se začala intenzivně věnovat tomu, kdo poškozená je, podívala se na její facebook a zjistila, že v době, kdy vypovídala na policii, se jí na facebooku pana J. líbila fotka vánočky z masa, kde byl komentář „Dobré žrádlo a dobrý sex“. V tu chvíli začala sledovat facebook obou dvou, bylo jí jasné, že se k němu vrátila. Svědkyně také zjistila, že p. J. je velmi zadlužený, má obstaraný byt, o dluhu věděl už na podzim 2015. Poškozená poté vymazala historii svého facebooku, ale s p. J. živě komunikovala celý rok. Hráli divadlo, že spolu nejsou, ale chodili na společné akce. Netvrdí, že si to poškozená vymyslela, věří, že byli velmi opilí, viděla to video z domu, v jakém stavu byl syn, a ví, že nemůže mít sex, když je opilý. On poškozené ten den řekl, že si ji i s dítětem nechá, takže se poškozené zřejmě hodila jeho naivita. Mohlo hrát roli i to, jakou profesi má svědkyně s manželem. Poškozenou nezná, neví, zda jí jde o peníze. Škrábance na těle syna souvisí s jeho zaměstnáním, mívá je často.

Z výpovědi **svědkyně Kateřiny V.** z př. řízení, která byla u hl. líčení za souhlasu stran čtena, soud zjistil, že dotyčná se seznámila s obžalovaným na jaře r. 2009 a chodila s ním asi

půl roku a v r. 2010 se zhruba na půl roku k sobě vrátili, nikdy společně nebydleli. V době, kdy se seznámili, vyšla z dětského domova a obžalovaný ji našel na ulici. Měla se s ním dobře, byl na ni hodný, staral se o ni, nikdy ji fyzicky nenapadl, nepil. Důvodem jejich rozchodu bylo, že ona chtěla dítě, ale on ne. Po rozchodu už se nevidali. Náhodně ho potkala asi v březnu 2016, ale o svém tr. stíhání jí neřekl. Koncem dubna 2016 ji přes facebook kontaktovala matka obžalovaného, která jí o jeho trestním stíhání řekla a žádala ji, aby šla vypovídat, a dosvědčila, že se k ní obžalovaný choval hezky.

Ze **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** (č.l. 76 – 90) a výslechu znalce **MUDr. Davida Vajtra** u hl. líčení vyplývá, že **poškozená** utrpěla povrchní poranění vlasové části hlavy, a to tržnou ránu v occipitální oblasti vpravo 3 cm, dále krevní výron na levém ušním boltci ve střední části, tečkovité výronky na krku pod bradou a pod dolní čelistí, poranění pravé i levé horní končetiny, a to krevní výrony na přední i zadní straně paží a oděrky v oblasti loktů. **Zranění lze vysvětlit mechanismem útoku tak, jak je popisován poškozenou. Poranění krku, tj. tečkovité výronky (petechie) na krku a pod bradou a pod dolní čelistí lze dobře vysvětlit mechanismem strangulace hrdla o střední až větší intenzitě, jedná se o mechanismus rdoušení. Krevní výron na levém ušním boltci ve střední části lze vysvětlit mechanismem přímého tupého násilí menší intenzity a mohl vzniknout v kterékoliv fázi předmětného napadení poškozené. Poranění horních končetin mohla vzniknout při aktivní i pasivní obraně poškozené proti útoku majícímu povahu tupého násilí, poškozená se mohla pokusit uvolnit z úchopu v rámci sebeobrany před násilím ze strany obžalovaného. Zranění je hodnoceno jako újma na zdraví malého stupně s hojením do 7 dnů. Ze soudně lékařského hlediska bylo prokázáno, že násilí bylo na místě vykonáno a směřovalo proti životu a zdraví.**

Dále se znalec vyjádřil ke zraněním **na těle obžalovaného** viditelným na fotografiích pořízených při ohledání místa činu, kdy popsal oděrku na zádech a oděrky na rukách a připustil, že tyto mohly vzniknout v rámci sebeobrany poškozené.

Znalec **u hl. líčení** dále uvedl, že tečkovité výronky na krku, pod bradou a dolní čelistí mohou vzniknout i při přiložení elastického předmětu, který by působil nějakou dobu tlakem na oblast krku, ale v tomto případě to není v rozporu s uváděným mechanismem, tedy že to vzniklo tlakem rukama. **K takovému poranění zcela určitě nemůže dojít pádem nebo jiným mechanismem než přímým působením násilí na dotyčná místa, neboť tato místa jsou uložena pod dolní čelistí, čímž jsou relativně chráněna proti možnosti poranění pádem na nějakou plochu.** Tam by to mělo charakter jiný a jednalo by se o oděrky, rozsáhlejší krevní výrony, ale rozhodně ne o **tečkovité krvácení, které vzniká zcela specificky tlakem na celou řadu drobných podkožních kapilár a tento tlak specificky vzniká právě nějakou plochou. Nasnadě je tady právě při úchopu rukama a nelze vyloučit ani elastické škrtidlo. Takový tlak musí být vyvíjen po ne zcela krátkou dobu, protože při pouhém jednorázovém stisku dojde k vytlačení krve z drobných kapilár, a jakmile stisk povolí, tak se tam krev zase vrací. Pokud ale tlak určitou dobu trvá, což by odpovídalo tak 1 – 2 minuty, tak zejm. ještě při tečném pohybu, kdy dochází ke smýkání rukou po povrchu krku, může dojít k potrhání kapilár, kdy to zakrvácí do pokožky a vytvoří to obraz tečkovitých krevních výronků. Musí to tedy být vědomě působeno přímým násilím na krk dotyčné osoby a musí to trvat po delší dobu, **v tomto případě se dokonce musel krk otáčet****

zprava doleva, aby došlo k poškození kapilár a k jejich přetržení. To lze vysvětlit kupř. aktivní snahou poškozené tomu tlaku se bránit a vysmeknout se. V žádné lékařské zprávě nebylo popsáno, že by vznikly důvodné pochyby, že poranění na krku nebylo čerstvé. Tlak na oblast krku kromě mechanismu rdoušení ještě může vést ke smrti podrážděním bloudivého nervu, který zde vede, a jeho stimulace může vést až k zástavě srdeční. To, že nejsou přítomny krevní výronky na spojivkách, nemusí znamenat, že mechanismus nebyl dostatečně závažný a nemohl vážnou poruchu zdraví způsobit. Co se týče modřin na těle poškozené, tak odpovídají tomu stisknutí. Ve vztahu k obžalovanému i k poškozené nelze říci dobu vzniku krevních výronů na těle, protože podle fotek se to určit nedá, nicméně popsáno to bylo ve zdravotní dokumentaci, kdy příslušný lékař viděl krevní výron přímo v ordinaci, a pokud by na něj působil starším dojmem, tak by to nepochybně do zprávy napsal, což se zde ostatně stalo, neboť paní doktorka skutečně uvedla, že např. jeden z krevních výronů někde v místě hýždě nebo na dolní končetině se jevil jako starší. V případě poškozené bylo z lékařských zpráv patrné, že lékař se tím zabýval, a podle vybarvení se jevily hematomy jako čerstvé, a pokud ne, tak to tam výslovně uvedl. Na levém ušním boltci byl krevní výron v průměru asi 0,5 cm. K mechanismu jeho vzniku je obtížné se vyjádřit, mohl vzniknout v kterékoliv fázi, kupř. při pádu na zem, kdy dvě těla na sebe spadnou, a hlava kostí narazí na oblast boltce druhé osoby, to může vzniknout prakticky v kterékoli fázi úrazového děje.

Aby vznikla třicentimetrová rána ve vlasové části hlavy, tak intenzita působícího násilí je menší nebo střední, přičemž střední násilí lze v tomto případě považovat za reálné. Pokud by ten předmět měl hranu, tak by stačila intenzita i menší. Mobilní telefon lze považovat za předmět, který má určitou hranu, byť ne zcela ostrou, takže lze spíše uvažovat něco mezi menší a střední intenzitou násilí. Zranění bylo ošetřeno, bylo potřeba šití. Újma na zdraví byla hraniční, jednalo se o újmu na zdraví nejlehčího stupně, u poranění krku s hojením do 7 dnů, ale u tržné rány se vyndávají stehy 9. den, takže zhojenou tržnou ránu lze považovat někde na hranici 7-9 dnů. Je třeba zvážit všechna poranění v celkovém kontextu a tržná rána, která sama o sobě je drobným ublížením na těle, se bude hojit více než 7 dnů.

K dotazu, zda lze některá zjištěná zranění u poškozené vysvětlit tím, že by spadla z gauče a udeřila se o stolek, znalec uvedl, že krevní výron boltce mohl vzniknout, pokud by se levou stranou hlavy udeřila do oblasti nočního stolku. Tržná rána hlavy se však nacházela v oblasti, kdy by poškozená musela padat na stolek dosti neobvykle, a navíc z určité výšky nad okrajem toho stolku, takže by minimálně na něm zůstaly nějaké stopy ve smyslu krevních skvrn apod., což nebylo uvedeno v ohledání, a celkově pro závěr, že rána vznikla úderem o stolek, neschválily žádné kriminalistické stopy. Gauč je téměř v rovině stoličky, takže pokud by bylo poranění poškozené způsobeno od stoličky, pak jedině v tom případě, že stoličku někdo uchopil a poškozenou s ní udeřil, jednoznačně se to nemohlo stát pádem na ni. V takovém případě by poškozená musela na tom gauči stát, její pozice by byla dosti kuriózní, protože vzhledem k tomu, že je stolička téměř v rovině gauče a tržná rána byla v dolní krajině vpravo a navíc se neví, jak daleko ta stolička od gauče byla, tak poškozená by musela ze sedu padat tak, aby hlava tam dopadla pravou týlní krajinou, a to ještě tak, aby se neudeřila do oblasti temenního hrbolu, který by byl první v případné simulaci, takže poloha je tak neobvyklá, že si to znalec nedovede představit. **Takový vznik úrazu se nejeví jako pravděpodobný.** Každopádně lze vyloučit, že by to vzniklo pádem na plochu. Kdyby k tržné ráně došlo úderem mobilu, tak by musela být krev i na něm.

K dotazu, zda **je možné, aby tečkovité výronky na krku vznikly např. tím, že by poškozená táhla opilého obžalovaného na zádech, který by se jí držel kolem krku**, znalec uvedl, že pokud by se poškozená nechala držet za krk, tak by po několika málo desítkách vteřin upadla do bezvědomí, protože by asi ušla pár metrů a patrně by musela vlivem zmáčknutí krevních cév na krku klesnout k zemi, takže **možné to není**.

K fotofokumentaci obžalovaného na č.l. 280 znalec uvedl, že tato poranění byla uvedena v lékařské zprávě z nemocnice Na Bulovce, a mohlo se jednat o škrábání tahem prstů osoby, která se brání. Z fotografií nelze rozeznat stáří poranění, vychází z lékařské zprávy, nicméně pokud lékař, který vyšetřuje, shledá, že se jedná o starší poranění, explicitně by to ve zprávě uvedl. Tady žádný popis krevních výronů jakožto starších výronů se známkami hojení, s krustami apod. není. Na fotografii je naopak dobře vidět, že na oděrci žádné krusty nebyly, a pokud si člověk sedře např. koleno, tak tam velmi rychle zasychá sérum a vytváří se na tom krustička. Kdyby toto poranění bylo starší více desítek hodin, tak by lékař krustu popsal, protože tu nelze přehlédnout.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie na poškozenou (č.l. 53-69) a výsledků znalců **PhDr. Jiřího Klošeho a MUDr. Vlastimila Tichého** u hl. líčení soud zjistil, že úroveň rozumových dispozic se u pošk. pohybuje při dolním pásmu průměru, kognitivní funkce odpovídají intelektu, v zátěži nekolísají, mentální dispozice v jednotlivých funkcích paměti jsou dostatečně spolehlivé, celkově intaktní. Psychologickým vyšetřením nebylo prokázáno forenzně významné organické poškození CNS a jeho případný vliv na vnímání, chování a jednání posuzované. Osobnost posuzované je standardně komponovaná, spíše jednodušeji strukturovaná, s rysy nevyzrálosti a sociální závislosti v bližších interpersonálních vztazích. Emocionalita a afektivita jsou vyvážené, s dostatečnou schopností autoregulace. Sociálně je primárně dobře socializovaná, s rozvinutými vyššími city a volnými dispozicemi, v interpersonálních vztazích s tendencemi k závislému jednání, s nedostatečně vybudovanou sebedůvěrou a sebejistotou. V situacích prožívané zátěže je se sklonem k rozvoji úzkostně depresivní symptomatiky neurotického charakteru. V aktuálním obraze jsou přítomny znaky spojené s prožitým psychickým traumatem, především napětí, tenze, vnitřní nejistota, úzkostnost, subdepresivní ladění. Schopnost posuzované správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události není narušena deficitem kognitivních funkcí, poruchou osobnosti ani jinou psychopatologií, její obecná věrohodnost je plně zachována. Výpovědi posuzované ve věci jsou dostatečně konkrétní a jasné, popisované situace mají vnitřní vazbu, logiku, jsou z psychologického hlediska srozumitelné, výpověď je vnitřně homogenní a její jednotlivé segmenty nejsou v rozporu. Z psychologického hlediska lze konstatovat, že konkrétní věrohodnost, tedy postoj k posuzované k tr. věci, není ničím zásadně snížen. Poškozená je schopna kompetentně vyjádřit své postoje a názory a reálně a v základním pravdivém rámci reprodukovat fakticky prožité skutečnosti. Psychologickým vyšetřením nebyly prokázány žádné psychické abnormality, které by ji predisponovaly k chorobnému zkreslování či blokování informací, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci ani k podávání účelových a nepravdivých informací, a to jak v klinickém vyšetření, tak v testových metodách. V návaznosti na tr. čin se u posuzované rozvinula posttraumatická stresová porucha středního stupně, nyní je stupně lehčího až středního. Od inkriminovaného tr. činu má strach, když chodí večer z práce po ulici, pořád se ohlíží, jestli za ní někdo nejde,

protože obž. bydlí cca 4 minuty od ní, je pořád v napětí, občas má smutnější náladu, což předtím nebývalo, bývala hodně veselá a více komunikativní, už se jí od události nechce chodit do společnosti, předtím chodila hodně s kamarádkami posedět či na zábavu, po události nemohla spát, trvalo to měsíc, často se jí doposud vracejí vzpomínky na inkriminovanou událost, je podrážděnější, je opatrnější v navazování jakýchkoli známostí s muži i ženami, nyní si nechce najít nějaký vztah s mužem, protože se bojí seznámit se s někým, aby se to opět neopakovalo jako s obž., sexuální styk od té doby neměla ani na to nemá chuť, nedívá se ani na filmy, protože když je tam nějaké násilí, tak ji to rozrušuje a ona TV hned přepíná, dívá se nyní raději na dokumentární filmy a nejraději nějakého veselého rázu. Nejhorší to bylo prvních 14 dní, v pátek byla znásilněna, v pondělí šla k praktické lékařce dr. U., xxx, ta jí naordinovala Xxx 1,5 mg 3x1, ulevilo se jí trochu, nebyla v takovém napětí, ale nebyla schopná nic dělat, proto dostala i v práci na týden dovolenou. Také si připadá zmatená – projevuje se to hlavně v práci, něco dělá, ale splete to, neudělá to dobře, což se jí před inkriminovaným činem nestávalo, chce udělat vše rychle, ale zmatkuje, nyní je tak na 50% obtíží. Ve styku s obž. od té doby nebyla, spíše se bojí, aby ho nepotkala, když bydlí blízko, změnila si kvůli tomu i telefonní číslo a zablokovala jeho přístup na svůj facebook. Zhubla od té události o 3 kg. Vyšetřování jí znovu připomnělo a oživilo traumatické události. **S inkriminovaným tr. činem u ní došlo k psychické újmě, kterou lze hodnotit jako ublížení na zdraví, přičemž se jedná o újmu těžkou,** doba léčby je individuální, nelze ji přesně predikovat, příp. trvalé následky lze určit teprve po relativním ustálení psychického stavu, nejdříve však minimálně s ročním odstupem. Posuzovaná netrpí a netrpěla duševní chorobou ve smyslu psychózy ani poruchou osobnosti ani závislostí na alkoholu či jiných návykových látkách. Znalci bylo posuzované doporučeno zahájení psychoterapie u psycholožky.

Znalec **PhDr. Klose u hl. líčení** k dotazu soudu doplnil, že na dané symptomy mohla mít nepochybně vliv i skutečnost, že týden před vyšetřením utrpěl otec poškozené mozkovou mrtvici, ale spíše jen v součtu těch negativních událostí, které ovlivňují psychický stav, jako primární traumatickou událost brali znalci jednání obžalovaného. Znalec plně podporoval její způsob řešení situace, kdy poškozená chodila do práce a pomáhalo jí to. K dotazu, zda se mu jeví, že její obtíže ustupují a posttraumatická stresová porucha se zlepšuje, uvedl, že poškozená sama na dotaz, jak se cítí subjektivně, uvedla, že to je 50 na 50, že stav pravděpodobně mírně ustupoval. Neměla v té době zásadní poruchy spánku, měla asi tříkilový úbytek váhy, ale i její samotný popis by odpovídal střední úrovni posttraumatu. U posttraumatické stresové poruchy se některé zásadní symptomy rozvíjejí s větším odstupem týdnů až měsíců.

Po vyslechnutí výpovědi poškozené u hl. líčení znalec dále uvedl, že poškozená je stále v léčbě, což ji stabilizuje, ale to, co zažila, se projevilo v jejím projevu, plakala, znalec viděl reakci, kterou lze popsat jako znak úzkostně depresivního onemocnění. Je schopna reagovat, v tomto smyslu byla kompenzovaná, integrovaná, ale její projev byl vázaný na situaci, kterou znovu prožívala, to v ní pravděpodobně znovu vyvolalo negativní vzpomínky. Z toho, co sama o sobě u hl. líčení uvedla, že pracuje, má partnera, funguje a v běžném způsobu života i vzhledem ke snížené medikaci omezena není, lze usuzovat, že posstraumatická porucha se nerozvíjí, ale spíše kompenzuje. Dle jeho názoru facebooková prezentace poškozené nedokazuje nic o její psychice. Žádné sklony a dispozice k fabulacím, k podáváním

nepravdivých a účelových informací u poškozené neshledali. Je možné, že poškozená vnímala časové souvislosti traumatické události odlišně od reálného času, v takové situaci je vnímání času ryze individuální a často spád průběhu událostí může být poškozen, nemusí odpovídat realitě a může mít úplně jinou představu o tom, jak čas běží. Tak to funguje zvláště v situacích, kdy se člověk cítí ohrožen, roli hrál i požitý alkohol. Poškozená to popisovala jako vážné ohrožení, měla strach o život. To, že dokáže sekvenčně i pod tlakem docela přesně vypovídat jednotlivé kroky té události, je v pořádku. To, že si nepamatuje, jestli kalhoty byly tak či onak nebo svetr se jí roztrhl předtím či potom, je z pohledu znalce považováno za normální a věrohodnost poškozené to nijak nesnižuje.

Znalec **MUDr. Tichý** po vyslechnutí výpovědi poškozené **u hl. líčení** doplnil, že díky lékům je její stav teď relativně stabilizován, ale bylo vidět, že uvnitř je to ještě živé, a když se tato událost připomene, tak se její stav může zhoršit, bez medikace by vypadala hůře. Co se týká vážného onemocnění jejího otce, tak nosné a významnější pro ni bylo její trauma při tom napadení v listopadu 2015. Mrtvice otce jistě vliv měla, ale jestliže člověk už má posttraumatickou stresovou poruchu a přijde další trauma, tak dojde k prohloubení traumatu, které tam je předtím. Kdyby tam trauma předtím nebylo, tak by se odehrála pouze akutní reakce na stres, s kterou by se se zlepšováním stavu otce postupně vypořádala, a došlo by k adaptaci, poškozená by se zklidnila a nebyly tam žádné problémy, ale že to pak vyvrcholilo tím, že musela být zneschopněna, musela jít k psychiatrovi, znamená, že trauma právě z toho znásilnění tam pod tím bylo skryto, doutnalo, bylo potlačeno, a i když se otcův stav zlepšoval, její stav se přesto horšil. Z toho plyne, že trauma z toho znásilnění bylo nosnější, což zmiňuje i psychiatr MUDr. Dědina ve své zdravotnické dokumentaci. Paradoxně při řešeních náhlých akutních situací může dojít i ke zlepšení posttraumatické stresové poruchy, protože se organismus po psychické stránce zaktivizuje. Proto se znalci jevila posttraumatická porucha poškozené ve stupni lehčím až středním v únoru, tedy týden po mozkové mrtvici jejího otce. Ovšem poté, když už není třeba řešit tyto věci a není třeba se na ně soustředit, dojde k o to většímu prohloubení příznaků a obtíží. Proto se mohla poškozená zdát v lepším zdravotním stavu právě při tom novém traumatu. **Posttraumatický stresový syndrom byl jednoznačně prokázán**, jedná se o dlouhodobou prolongovanou reakci na nějakou událost, která zásadním způsobem ohrozila bezpečnost člověka. Kdyby poškozená nebyla poslána k psychiatrovi, dána do pracovní neschopnosti a nebyla by nasazena léčba čtyřmi léky, což je hodně, jednalo by se o lehčí újmu na zdraví, nicméně ukázalo se, že to bylo někde potlačeno, uloženo, a potom už se s tím organismus nestačil vyrovnat. Kdyby to bylo možné, usoudil by na středně těžkou újmu na zdraví, protože lehčí újma na zdraví by to byla v případě, kdyby se poškozená nacházela v tenzi, lehčí depresi, dělala by svoje věci dál, i když s určitým vypětím, třeba by i vyhledala psychiatrickou pomoc, nasadilo by se lehčí antidepresivum či anxiolitikum a event. psychoterapie a stav by se postupně upravil, ale při výpovědi poškozené bylo vidět, že je to pro ni ještě hodně živé téma, jakmile o té události hovořila, byla v tenzi a postupně došlo až k pláči a nebyl to hysteroidní pláč, ale normální pláč, bylo vidět, že jde z hloubky. Znalec doplnil, že má i psychoterapeutickou atestaci, byl na zahraničních misích, kde pracoval s traumatizovanými lidmi, vojáky, je v několika mezinárodních organizacích a výborech, které se tímto zabývají a které určují, jak to léčit, takže se považuje za odborníka na danou oblast. K dotazu na projevy posttraumatické stresové poruchy, které poškozenou dlouhodobě významně omezují v běžném způsobu života, uvedl, že se jedná o zvýšenou tenzi, i její matka

popisovala příznaky deprese, posmutnělost, sníženou aktivitu, dále tam jsou poruchy spánku, které byly eliminovány až antidepresivem a hypnotikem. Dále to, že v dubnu 2016 musela vyhledat psychiatrickou pomoc, že ji tam poslala přímo praktička, když se to nepodařilo vyřešit sebezáchovnými mechanismy. Od dubna do srpna byla v pracovní neschopnosti, což je dost závažné narušení běžného způsobu života, selhávala v práci, takže **z psychiatrického hlediska se jedná o střední zdravotní postižení.**

Co se týká vývoje poruchy u poškozené, lze předpokládat, že nebude prohlubován a postupně dojde k úpravě jejího stavu. Pošk. užívala Xxx a dvojce anxiolitika, která zaberou hned, ale u Xxx účinek nastupuje po 2 až 3 týdnech, takže už mohlo docházet ke zlepšování zdr. stavu po 3 týdnech. U léku Xxx nastupuje hypnotická funkce hned po nasazení, zatímco antidepresivní účinek nastupuje až po dvou týdnech, takže tam mohlo dojít ke zlepšování stavu už po 3-4 týdnech od nasazení. K tomu, jak dlouho trvalo významné omezení v běžném způsobu života, se nelze vyjádřit, záleží to na subjektivním stavu. Jak začnou působit antidepresiva, tak se pak zvyšují event. dávky, ale u každého je to individuální.

K dotazu, jak je možné, že podle popisu poškozené událost koresponduje cca s 15 minutami a poškozená nedokáže vysvětlit, co se dělo zbývajících 40 minut, znalec uvedl, že prožívání těchto událostí stejně jako vnímání času při nich je velmi subjektivní, mohly tam proběhnout některé věci, které poškozená dělala, ale pod vlivem následných událostí je vytěsnila, protože nebyly podstatné. U těchto událostí si člověk zapamatuje to, co je pro něj ze subjektivního hlediska nejnosnější, a protože mysl je přehlcená vyššími emocionálními zážitky, vytěsni to nepodstatné.

Na žádost znalce poškozená předpažila obě paže do výše ramen a chvíli tak setrvala a poté znalec uvedl, že u poškozené pozoruje jemný tremor prstů, který je typický při neurotických poruchách. K dotazu, jak při pozorování poškozené poznal, že její pláč vycházel z hloubky, uvedl, že má praxi v oboru již přes 30 let a rozezná i to, jak poškozená stála, jak se naklonila, přičemž to nepostřehl pouze on, ale i PhDr. Kloze, který potvrdil jeho závěr, že se nejednalo o hysterický ani naučený pláč. Co se týká přítele poškozené, je častý jev, že se poškozený upne k blízkému člověku, k němuž měl či má citový vztah a důvěřuje mu. Pokud jde o její facebookovou komunikaci, uvedl, že poškozená je určitým způsobem izolovaná a v napětí, a procházení si facebookových profilů jí může pomáhat odreagovat se od napětí a může si tím i dokazovat, že v podstatě není postižená. K dotazu, jaký vliv na vzpomínky na tu událost mohl mít alkohol, který v sobě poškozená měla, znalec vypověděl, že se mohlo jednat o střední opilost, a při ní paměť není nějak významně zasažena. Poškozená nadýchala 1,57 promile v 06.00 hod, ten incident se odehrál mezi třetí a čtvrtou a tak v době incidentu mohla mít do dvou promile, což by odpovídalo i stavu střední opilosti, a odpovídalo by tomu i její chování, že byla schopna vést opilého obžalovaného a dostat ho do bytu, protože kdyby ta opilost byla těžší, tak by tam někde zůstali ležet na chodníku. U obžalovaného bylo v 5.23 hod. nadýcháno 1,93 promile, takže v době incidentu mohl mít 2,3 promile, tedy opilost středního stupně.

Znalec MUDr. Tichý dále uvedl, že v červnu 2016 vypracovával znalecký posudek na vyčíslení vzniklé újmy poškozené v důsledku poruchy (č.l. 483-486) a poškozená se mu zdála zhoršená, neboť i přes medikaci tam byla zvýšená deprese, tenze. Když líčila tu událost, tak tenze stoupla, měla slzy na krajíčku, i když přímo neplakala, měla horší soustředění, určité zhoršení paměti, emoční nestabilita a afektivita, poškozená to prožívala více než předtím a

také je zde narušení potencionálních partnerských vztahů a tím pádem i sexuální funkce. Co se týká sociálního stažení, omezení aktivit, narušení potencionálních partnerských vztahů a sexuální funkce, to všechno už bylo dílem popsáno i v posudku, zhoršení nevidí v kvalitě, ale v kvantitě. Poškozená tenkrát udávala, že je na 50% obtíží, a pak udávala 60%. Musela vyhledat psychiatrickou pomoc. Při léčbě těchto poruch nasazuje většinou kombinaci dvou léků a tady doktor musel dát čtyřkombinaci. V této době již její otec byl v dobrém stavu, takže jeho onemocnění už na její stav nemohlo působit. **Závěrem** znal. posudku, týkajícího se ztížení společenského uplatnění, **je stanovená celková výše 748.346 Kč.** K tomu znalec uvedl, že tato metodika vychází z mezinárodní klasifikace funkčnosti, jedná se o mezinárodní tabulky, kde se prochází postupně všechny aspekty života jedince, a znalec jen přiděluje body 1-4 podle způsobu postižení, přičemž v tom programu už je založen algoritmus, který to pak propočítává na body. Za určitý bod je stanovena nějaká částka, která je odvozena z průměrného příjmu obyvatel za minulý rok, takže každý rok se to mění. Závěrečnou částku nelze ovlivnit.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie na obžalovaného (č.l. 15-29 + dodatek č.l. 33-44) a výslechu znalce **Prof. PhDr. Petra Weisse**, který zn. posudek u hl. líčení stvrdil i za spoluznalce Doc. MUDr. Jaroslava Zvěřinu, soud zjistil, že obžalovaný je intelektově nadprůměrný (IQ 129), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, a to ani o sexuální deviaci v pravém slova smyslu, či zvýšené agresivitě. Osobnost obžalovaného je bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Emocionalita celkem diferencovaná, afektivita a psychika dostatečně stabilní. Znalci nezjistili ani přechodnou duševní poruchu v časových úsecích, kdy mělo k stíhanému jednání docházet. Obžalovaný trestní jednání v plném rozsahu popírá. Znalci neshledali žádnou takovou poruchu duševního nebo sexuálního zdraví, která by podstatnou měrou snižovala explorandovy schopnosti rozpoznávací nebo ovládací ve vztahu k nyní stíhané trestné činnosti. V době, kdy se měl dopustit inkriminovaného tr. činu, byl obžalovaný pravděpodobně ve stavu opilosti středního stupně. Takový stav jeho schopnosti ovládací a rozpoznávací podstatně nesnižoval. PPG vyšetřením byla zjištěna průměrná reaktivita v testové situaci, heterosexuální preference, nebyly zjištěny znaky patologické sexuální agresivity ani sadismu. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů u obžalovaného není zvýšená, sociálně afiliativní a kooperativní kontrolní tendence jsou dostatečné. Nebylo zjištěno, že by projevoval forenzně významnější sklon k agresivitě po požití alkoholu nebo pod vlivem jiné návykové látky, příp. léků. Nebylo zjištěno, že by účinky alkoholu či jiné návykové látky měly i v případě prokázání tr. činnosti forenzně podstatný vliv na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. Obžalovaný není na alkoholu závislý, jeho účinky na svůj organismus znal a byl plně schopen odolat jeho pití. Znalci nezjistili poruchu zdraví, která by jej činila nebezpečným na svobodě a která by vyžadovala uložení ochranného léčení. Jeho fyzický i duševní stav mu nijak nebrání v plnohodnotné účasti na trestním řízení. **Motivace inkriminovaného tr. činu nebyla podmíněna žádnou vážnější psychickou nebo sexuální patologií a souvisí pravděpodobně především s jeho osobnostními charakteristikami.**

V dodatku znaleckého posudku pak znalci uvedli, že ani skutečnosti zjištěné z výsledků jednotlivých svědkyň, zejm. bývalých partnerek obžalovaného, nijak nemění závěry znal. posudku vypracovaného na obžalovaného, neboť ani tyto výpovědi nesvědčí o přítomnosti forenzně závažné psychické poruchy či choroby nebo o přítomnosti poruchy sexuální preference (sexuální deviace). Obžalovaný není osobností primárně agresivní, eventuálně požitý alkohol pouze desinhibuje jeho chování, snižuje jeho volní kontrolu, a to i v případě ev. agresivních projevů. Nebyla však u něho zjištěna závislost na alkoholu (ani na jiné psychoaktivní látce), jeho účinky na svůj organismus znal, napil se ho dobrovolně a byl plně schopen odolat jeho pití, proto ani ev. vliv požitého alkoholu nepovažují za jakkoliv forenzně významný. Znalci potvrdili i své závěry o plně zachovalých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech obž. v době tr. činu.

Znalec **Prof. PhDr. Weiss u hl. líčení** dále uvedl, že požitý alkohol je obecně kriminogenním činitelem a odbourává racionální a kontrolní mechanismy, takže lze předpokládat, že do jisté míry může působit desinhibičním směrem, nicméně u obžalovaného se nejedná o nic patologického a forenzně významného. Spoluznalec psychiatr charakterizoval stav obžalovaného v době činu jako středně těžkou opilost, tzn. rozhodně ne patickou opilost, takže množství požitého alkoholu z hlediska duševního zdraví event. ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného nehraje žádnou roli. S ohledem na množství požitého alkoholu je možné u něj pozorovat výpadky paměti ve smyslu amnézie na dění v té době. K dotazu, zda 1,93 promile je taková opilost, že člověk si nepamatuje děj v řádu několika hodin, znalec uvedl, že toto nelze vyloučit, reakce každého je velmi individuální.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika (č.l. 559-582), který byl vypracován na žádost obhajoby, a z výsledku znalce **Prof. PhDr. Jiřího Strause** vyplývá, že přicházejí v úvahu tři varianty vzniku zranění poškozené ve vlasové části hlavy, a to úder do hlavy mobilem (dle znalce velmi málo pravděpodobná varianta, mobil poškozené nebyl nalezen na místě činu), pád poškozené zády na pohovku a vznik poškození při dopadu od skřípce na vlasy (zcela přijatelná varianta) a pád poškozené na podlahu, úder hlavou a vznik poškození od skřípce ve vlasech (velmi pravděpodobná varianta). Poslední zmíněná varianta je dle znalce podpořena i nálezem skřípce na místě činu, neboť vzájemná poloha krevní stopy a skřípce dobře koresponduje s variantou, kdy poškozená spadla z okraje pohovky, udeřila se hlavou o podlahu v místech, kde měla vlasy sepnuté skřípcem, a poté skřípec odlétl. Znalec **u hl. líčení** dále uvedl, že pokud by poškozená dostala úder rukou, tak záleží na intenzitě úderu, nicméně tato varianta nebyla nikde popsána. V zadání zn. posudku neměl nijak specifikován zápas, pro zpracování více variant neměl dostatek informací. K dotazu, zda ke zranění poškozené mohlo dojít úderem jiného mobilu, znalec uvedl, že ano, on měl ve spisovém materiálu pouze informace o mobilu poškozené, pokud tam byl jiný mobil nebo jiný předmět, o tom neví. Potom by se na tom mobilu našly krevní stopy. Stejně tak v případě dopadu na pohovku a vzniku poranění od skřípce ve vlasech by musely být krevní stopy na pohovce. *Vzhledem k výše uvedeným vyjádřením znalce soud dospěl k závěru, že důkazní hodnota tohoto posudku je velmi slabá a v kontextu s provedenými důkazy nemá na průběh skutkového děje a soudem vyvozené závěry v podstatě žádný vliv.*

Z kamerového záznamu (č.l. 305) pořízeného kamerou instalovanou ve výtahu domu, kde došlo k předmětnému jednání, vyplývá, že dne 13.11.2015 v **03:09:20 hod.** vstoupili poškozená s obžalovaným do výtahu, obžalovaný se opíral hlavou o stěnu výtahu, po chvíli se mu podlomily nohy a sesunul se k zemi, nebyl schopen se sám postavit, poškozená mu pomáhala vstát a táhla ho ven z výtahu na chodbu. Následně v **04:13:52 hod.** obžalovaný oblečený pouze do trenýrek a bos vstoupil sám v 5. patře do výtahu, jel o patro níže, kde vystoupil, a v **04:15:59 hod.** obžalovaný vychází ven z domu hlavními dveřmi. V **04.26 hod.** je na záznamu zachycen příchod záchranářů a v 04.43 hod. odchod záchranářů s poškozenou.

Z úředních záznamů PČR (č.l. 291-297) vyplývá, že dne **13.11.2015 v 04.20 hod.** byla na základě tel. oznámení na l. 158 na místo vyslána motorizovaná hlídka, která zkontaktovala oznamovatele sv. G. a poškozenou Ivanu S. provedla jejich vytěžení (korespondující s jejich sv. výpověďmi) a předala zraněnou poškozenou ZZS k prvotnímu ošetření (následně byla hlídkou PČR převezena do FN Královské Vinohrady). V průběhu prvotních úkonů zaslechl jeden z policistů chrápání u popelnic a poté u kontejnerů našel muže oblečeného pouze v trenýrkách spícího na vyhozeném kanapi, v němž byl po probuzení zjištěn obž. J., který hlídce uvedl, že je úplně „na žmach“, údajně si nic nepamatuje a na dotaz, co se událo, sdělil, že své přítelkyni neublížil. Neměl u sebe nic ani klíče od bytu – byt byl později s jeho souhlasem v přítomnosti PČR otevřen zámečnickem. Provedenou dechovou zkouškou bylo v 06.08 hod. u poškozené zjištěno 1,57 ‰ alkoholu a v 06.33 hod. bylo u obžalovaného zjištěno 1,93 ‰ alkoholu (viz alkotesty na č.l. 294). Na místo se v 05.23 hod. dostavila hlídka MOP Vršovice a v 06.50 hod. byl zahájen výjezd SVS. Z protokolu o výjezdu SVS vyplývá, že šetřením u nájemníků v domě bylo potvrzeno, že kolem 04.00 hod. zaslechli hluk, křik a zvonění na zvonek a jeden z nájemníků viděl kukátkem na chodbě pobíhat polonahého souseda, přičemž v průběhu OMČ obžalovaný pracovníkům SVS sdělil, že byl s přítelkyní v restauraci, kde popíjeli alkohol a pohádali se, a po příchodu k němu do bytu si sedli na rozkládací pohovku v pokoji a koukali na TV, pak se začali hádat a vzájemně fyzicky napadat fackováním a strkáním, protože mu přítelkyně sdělila, že je těhotná se svým býv. přítelem; s přítelkyní se zná cca 14 dní, opakovaně byla v jeho bytě, kde má i své osobní věci, a opakovaně již spolu měli pohl. styk. Z úředního záznamu SVS o vrácení věci soud zjistil, že poškozené S. byly všechny její věci zajištěné při OMČ vráceny dne 13.11.2015 v 18.00 hod.

Z protokolu o ohledání místa činu – bytu č. xxx v ul. Xxx (č.l. 269-273, 276-283) s náčrtem a fotodokumentací soud mj. zjistil, že v levém rohu pokoje pod oknem se nacházela převržená dřevěná stolička a před ní na zemi byl skřípec do vlasů, pod levým rohem radiátoru na zemi ležel polštář a před ním na zemi krabička od cigaret zn. Camel, pod níž se na podlaze nacházela rozšlapaná červená zaschlá skvrna, která se táhla až pod levý přední roh rozkládací pohovky. V pravém zadním rohu pohovky se nacházelo zmuchlané pánské triko modré barvy, po pravé straně pohovky se na podlaze nacházelo oblečení (obžalovaného), černý batoh a zmuchlaná kostkovaná deka a pod přední částí pohovky na podlaze byl pohozený mobilní telefon zn. Lenovo - na fotodokumentaci č.l. 278 p.v. je na foto č. 12 patrná bílá skvrna. Dále byly v rámci OMČ zajištěny dvě biologické stopy, a to stěry ze skvrn na stěně vlevo od dveří pokoje a na podlaze před pohovkou (foto č. 13-16). V rámci ohledání byly také zajištěny věci, které dle vyjádření přítomného majitele bytu

(obžalovaného) nejsou jeho majetkem a patří poškozené, jejichž seznam je součástí protokolu, a to její kabát a kabelka obsahující peněženku, fin. hotovost, diář, osobní doklady, platební karty, klíče, žvýkačky, rtěnku, otevřenou krabičku cigaret, zapalovač atd. a mj. i mobilní telefon zn. Lenovo a skřípce do vlasů hnědé barvy. Na foto č. 17 č.l. 279 p.v. jsou souhrnně zachyceny všechny rozložené věci poškozené (které jí následně byly téhož dne vráceny viz ú.z. č.l. 298) včetně jejího MBT i skřípce do vlasů, který je evidentně totožný se skřípcem nalezeným v pokoji na zemi (viz shora), a tudíž nemohl být při OMČ nalezen v obsahu kabelky poškozené (a už vůbec ne později matkou obžalovaného). ***Do obsahu kabelky tak byly v protokolu zjevně omylem zahrnuty i věci – MBT Lenovo a skřípce do vlasů poškozené, které byly nalezeny při OMČ na jiném místě.*** Na podkladě výše uvedených skutečností lze také učinit závěr, že při OMČ se nikde jinde viditelné biologické stopy nenacházely, protože pokud by se i na jiných předmětech nalezených a zadokumentovaných při OMČ (stolička, skřípce do vlasů a MBT poškozené) nacházely zjevné biologické stopy (šmouhy krve), nepochybně by byly zjištěny a zdokumentovány.

Z protokolu o ohledání věci – červeného pleteného svetru, který měla poškozená v době napadení na sobě (č.l. 274-275), bylo zjištěno, že na jeho vnější části se nachází několik drobných zaschlých skvrn hnědé barvy a lem svetru je v horní části kolem krku na dvou místech roztržený.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie (č.l. 287-289) vyplývá, že ve všech předložených stěrech ze skvrn na stěně, na podlaze a ze svetru byla prokázána lidská krev a byly stanoveny shodné úplné profily DNA odpovídající jedné osobě ženského pohlaví, které jsou shodné s profilem DNA poškozené.

Z lékařské zprávy FN Královské Vinohrady (č.l. 95) bylo zjištěno, že poškozená byla přivezena RZP dne 13.11.2015 v 05:31 hod. s tržnou ránou v occipitální oblasti vpravo velikosti 3 cm, nebyly zjištěny klinické ani RTG známky kraniotraumatu, rána byla sešita, stehy ex nejdříve za 8 dní, propuštěna téhož dne s dg. Povrchní poranění vlasové části hlavy.

Z lékařské zprávy Ústavu pro péči o matku a dítě, gynekologická ambulance (č.l. 96 – 97) vyplývá, že 13.11.2015 v 21:13 hod. bylo u poškozené zjištěno poranění hlavy ve vlasové části v oblasti zátylku, na krku pod bradou a pod dolní čelistí se nacházely drobné petechie, na levém ušním boltci hematom o průměru 0,5 cm, na zadní straně levé paže 2 drobné hematomy a další hematom na přední straně paže, v oblasti lokte povrchové odřenin. Na pravé horní končetině byly zjištěny téměř identické hematomy, tedy na zadní straně paže 2 drobné hematomy a na přední straně paže další hematom, v oblasti lokte drobné povrchové odřenin. V oblasti levého kyčelního kloubu starší resorbující se hematom o průměru 4-5 cm. Přiměřený gynekologický a UZ nález.

Ze zprávy praktické lékařky MUDr. U. (č.l. 92), soud zjistil, že poškozenou v souvislosti s úrazem vyšetřila dne 16.11.2015, poškozená sdělovala, že šlo o pokus znásilnění, byla plačtivá, úzkostná, vystresovaná, v objektivním nálezu dominovaly na hlavě v zadní ovlášené části vlevo 2 stehy in situ po sutuře tržné rány a alterace psych. stavu poškozené, pro kterou

ordinován Xxx 1,5 mg 3x denně. Ke zprávě je doloženo i potvrzení o uhrazení regulačního poplatku ve výši 90 Kč poškozenou (č.l. 93) a hlášení úrazu (č.l. 94).

Ze záznamu o prohlídce předvedeného ÚSL Nemocnice Na Bulovce (č.l. 113) vyplývá, že dne 13.11.2015 ve 21.19 hod. byla u obžalovaného zjištěna zranění, a to na zádech červenohnědá oděrka na středu zad, v zadní pažní čáře vlevo červenohnědé oděrky s okolními fialovomodrými krevními výrony a na rukách oboustranně několik drobných červenohnědých oděrek (viz fotodokumentace č.l. 280).

Dále měl soud k dispozici

mapku s vyznačenou polohou baru Xxx, baru Xxx a bydliště obžalovaného (č.l. 449),
trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25.8.2008 sp. zn. 4 T 266/2008 (č.l. 396-397), jímž byli obž. J. a sv. Pavel Z. odsouzeni za tr. čin výtržnictví podle § 202/1 tr. zákona ve spolupachatelství dle § 9/2 tr. zákona, neboť dne 30.7.2008 společně v podnapilém stavu po předchozí výměně názorů fyzicky napadli kopáním a několika ranami rovněž podnapilého Romana M., kterému způsobili zranění, které si vyžádalo ošetření bez pracovní neschopnosti, přičemž oběma byl shodně uložen trest 150 hodin OPP,
fotodokumentaci obž. k návrhu na provedení důkazů (č.l. 523-529) – fotografie z bytu užívaného obžalovaným, fotografie části pohovky, z níž mělo dojít k pádu, fotografie stoličky a pohovky,
emailovou komunikaci mezi matkou obžalovaného a pronajimatelem bytu, v němž bydlel obžalovaný se sv. V. (č.l. 193) a mezi matkou obžalovaného a sv. J. (č.l. 252-253, 256-268),
facebookový profil sv. K. (č.l. 254-255),
snímky z facebookového profilu Miroslava J. a poškozené (č.l. 608-626) a
listiny týkající se Miroslava J. (č.l. 641-649).

Návrhy obhajoby na doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem týkajícím se ztížení společenského uplatnění poškozené a výsledkem policistů, kteří prováděli ohledání místa činu, **soud zamítl jako nadbytečné**, neboť má za to, že dosud provedené dokazování plně postačuje k objektivnímu rozhodnutí o meritu věci a že provedení navržených důkazů by na rozhodnutí nemohlo mít podstatný vliv.

Na podkladě důkazů provedených v rámci hl. líčení, hodnocených jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že **vina obžalovaného byla plně prokázána**. Provedenými důkazy podrobně citovanými shora bylo nepochybně prokázáno, že obž. J. dne 13.11.2015 v době od 03:00 hod. do 04:15 hod. v xxx Xxx, ve xxx. patře v bytě č. xxx v obývacím pokoji v úmyslu násilím donutit k pohlavnímu styku poškozenou Ivanu S. která u něj byla na návštěvě, tuto přes její aktivní odpor uchopil zepředu za obě ruce, které jí tiskl k sobě, povalil ji zády na pohovku, kde ji celým tělem přilehl, snažil se jí líbat na obličej a na krku a současně jí rozeplnul pásek u kalhot, tomuto jednání obžalovaného se poškozená bránila tak, že mu opakovaně říkala, že to nechce, že chce jít domů, odstrkovala jej, a když z pohovky během zápasu přepadli na podlahu, nadále ji držel v sevření, při kterém poškozená ležela obličejem k podlaze, následně ji blíže nezjištěným předmětem uhodil do zadní části hlavy, a když se poškozené podařilo obžalovaného ze sebe sesunout a mírně se nadzdvihnout,

začal ji ze zadu rdousit oběma rukama, a poté se jí podařilo z jeho držení vyprostit a z bytu utéct na chodbu domu, kde vyhledala pomoc jednoho z nájemníků domu, který přivolal policii, a tímto jednáním obžalovaný způsobil poškozené povrchní poranění vlasové části hlavy, a to tržnou ránu v occipitální oblasti vpravo o délce 3 cm, krevní výron na levém ušním boltci ve střední části, dále tečkovité výronky na krku pod bradou a pod dolní čelistí a poranění pravé i levé horní končetiny, a to krevní výrony na přední i zadní straně paží a oděrky v oblasti loktů, kdy tato poranění jsou ze soudně lékařského hlediska hodnocena jako újma na zdraví malého stupně či drobné poranění na těle, a dále v důsledku jednání obžalovaného došlo u poškozené k rozvoji posttraumatické stresové poruchy středního stupně, projevující se zejména poruchami spánku, pocity úzkosti a strachu, subdepresivním laděním, sníženou aktivitou, zvýšenou tenzí a obavami z navázání partnerského vztahu, která mj. vedla u poškozené k pracovní neschopnosti trvající od 6.4.2016 do 31.8.2016, čímž byla poškozené způsobena delší doba trvající porucha zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku mající charakter těžké újmy na zdraví.

Popsaným jednáním obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 al. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku a způsobení těžké újmy na zdraví, a tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo. Posuzovaného jednání se obžalovaný dopustil úmyslně ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v tr. zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem. Soud nezjistil žádnou skutečnost, pro kterou by obžalovaný nebyl trestně odpovědný.

Obhajobu obžalovaného, že si z inkriminovaného jednání nic nepamatuje, ale je si naprosto jistý, že se ničeho takového nedopustil, protože v opilosti je sice nevrly, ale ne agresivní, a že poškozená i všechny jeho bývalé přítelkyně vypovídají lživě, vedeny snahou získat od jeho rodiny majetkový prospěch, soud považuje za účelovou a jednoznačně vyvrácenou provedenými důkazy. Soud vycházel zejm. z konzistentních výpovědí poškozené, které hodnotí v kontextu s dalšími provedenými důkazy jako zcela věrohodné, podporované zejm. závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a odvětví psychiatrie a psychologie a svědeckými výpověďmi Stanislava G., Ing. Michaely H., MUDr. Miroslava Dědiny a matky poškozené a celou řadou dalších důkazů.

Poškozená opakovaně podrobně a bez významnějších rozporů popsala svůj vztah s obžalovaným i události předmětné noci z 12.11. na 13.11.2015, jak ji obžalovaný lákal do baru Xxx, pak si jí celý večer nešímal a čas trávil s barmankami, oba popíjeli alkohol, ale obžalovaný se opil tak, že se neudržel na nohou, proto mu chtěla pomoci, zavolala taxi a jela s ním k němu do bytu, v domě ve výtahu padal, ona se ho pokoušela zvedat, v bytě mu pomohla do postele, nicméně on ji odmítl pustit domů a v úmyslu donutit ji násilím k pohlavnímu styku ji uchopil pevně za ruce, celou vahou ji povalil zády na pohovku, začal ji líbat po obličeji a krku, rozepnul jí pásek u kalhot, z čehož pochopila, že se domáhá sexu, ona se jeho jednání bránila, odstrkovala ho, opakovaně mu říkala, že to nechce, že není normální, že chce jít domů, načež se v rámci fyzické potyčky z pohovky převalili na podlahu, kdy obžalovaný pokračoval v jejím držení, ona ležela obličejem k podlaze, obžalovaný ji udeřil

nějakým tmavým předmětem do zadní části hlavy a způsobil jí tržnou ránu ve vlasové části hlavy, následně ji začal zezadu oběma rukama rdousit pod krkem, což u ní vyvolalo panický strach, bála se o svůj život, a když se jí s vypětím všech sil podařilo udeřit ho plnou silou loktem do slabin a z jeho sevření se vymanit, vyběhla z bytu na chodbu, křičela, zvonila na zvonky, až jí pomohl sv. G., který přivolal policii. Poškozená podrobně vypovídala i o tom, jaké následky na ní zanechalo jednání obžalovaného, kdy kromě fyzických poranění u ní došlo k závažným psychickým problémům, se kterými se zpočátku snažila vypořádat sama, ale její obtíže se stále stupňovaly, trpěla poruchami spánku, bála se tmy, měla strach z toho, že obžalovaného někde potká, zhubla, byla plačtivá, přestěhovala se k rodičům, v práci byla velmi nesoustředěná a často dělala chyby, což u ní bylo neobvyklé, a proto jí bylo její nadřízenou (sv. Ing. H.) doporučeno vyhledat odbornou pomoc, což učinila, a následně strávila 5 měsíců (od dubna 2016 do srpna 2016) v pracovní neschopnosti s naordinovanou čtyřkombinací léků, několik měsíců se potýkala a stále částečně potýká s úzkostnými stavy, poruchami spánku, zvýšeným napětím, sníženou aktivitou a s problémy vést běžný partnerský život.

Výpověď poškozené potvrzují výpovědi svědků **G., Ing. H., MUDr. Dědiny i matky poškozené** a korespondují i s **úředními záznamy policie, protokolem o ohledání místa činu, odbornými vyjádřeními, lékařskými zprávami a kamerovým záznamem z výtahu.** **Následek jednání** obžalovaného byl jednoznačně zjištěn a prokázán kromě výpovědi poškozené i výpověďmi svědků Ing. H., MUDr. Dědiny a matky poškozené a dále lékařskými zprávami a několika znaleckými posudky.

Obžalovaný se na svou obhajobu snažil vysvětlit pouze vznik poranění poškozené ve vlasové části hlavy, a to nejprve tak, že se při pádu z vratké pohovky udeřila hlavou o stoleček, který stál vedle, tato varianta však byla plně vyvrácena znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a následně i zn. posudkem z oboru kriminalistika, odvětví forenzní biomechanika, který byl vypracován na žádost obžalovaného. I ostatní varianty vzniku tohoto zranění vyplývající z posledně zmíněného posudku (pádem poškozené na skřípec upnutý ve vlasech) byly provedenými důkazy plně vyvráceny. K vzniku ostatních poranění poškozené se obžalovaný buď nevyjádřil vůbec, nebo opět uvedl nepřesvědčivou a nesmyslnou variantu. Verze obžalovaného, že tečkovité výronky na krku poškozené mohly vzniknout tím, jak se poškozené chytl za krk, když ho vlekla opilého domů, byla zcela vyvrácena znaleckými závěry, dle nichž tečkovité výronky (petechie) na krku, pod bradou a pod dolní čelistí mohou vzniknout pouze přímým působením násilí na dotyčná místa a lze je velmi dobře vysvětlit mechanismem rdoušení o střední až větší intenzitě, kdy tlak na tato místa musel být vyvíjen po dobu 1 – 2 minut a krk poškozené se musel otáčet zprava doleva, aby došlo k poškození kapilár a k jejich přetržení, což lze vysvětlit právě aktivní snahou poškozené se tlaku bránit a vysmeknout se ze sevření, přičemž pokud by se poškozená v rámci vlečení obžalovaného nechala takto držet za krk, tak by po několika málo desítkách vteřin upadla do bezvědomí, protože by asi ušla pár metrů a patrně by musela vlivem zmáčknutí krevních cév na krku klesnout k zemi, takže to možné není.

Dle znaleckých závěrů lze všechna zjištěná zranění poškozené vysvětlit mechanismem útoku přesně tak, jak je poškozenou popisován. Krevní výrony na těle poškozené odpovídaly jí popsanému stisknutí, podle vybarvení se jevily jako čerstvé a svědčily nepochybně i o sebeobraně poškozené, která se pokoušela uvolnit z úchopu obžalovaného. Pro závěr o aktivní

obraně poškozené nasvědčuje i zjištění, že na těle obžalovaného byly krátce po inkriminované události nalezeny čerstvé škrábance na zádech a na rukách.

Ačkoliv zjištěná poranění na těle poškozené byla zhodnocena pouze jako újma na zdraví malého stupně, z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že v důsledku předmětného jednání obžalovaného došlo u poškozené ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy středního stupně. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, popsali osobnost poškozené, vysvětlili, k jakým projevům a k jakému následku u ní vedlo jednání obžalovaného i proč její výpovědi a ji jako osobu považují za zcela věrohodnou. K aktuálnímu zdr. stavu poškozené uvedli, že je stále v léčbě, nicméně její stav je stabilizován, již pracuje, má partnera a v běžném způsobu života už nikterak významně omezena není a tedy lze usuzovat, že posttraumatická porucha se kompenzuje.

Znalci se vyjádřili i k tomu, jak je možné, že podle popisu poškozené celá událost koresponduje cca s 15 minutami a poškozená nedokáže vysvětlit, co se dělo zbývajících 40 minut. Uvedli, že poškozená mohla vnímat časové souvislosti oné traumatické události odlišně od reálného času, neboť v takové situaci je vnímání času ryze individuální a spád průběhu událostí nemusí odpovídat realitě, což se stává zejm. v situacích, kdy se člověk cítí ohrožen, a poškozená danou situaci jako vážné ohrožení vnímala, a tudíž tím její věrohodnost není nijak narušena.

V neposlední řadě nelze přehlédnout ani výpovědi **svědkyň K., V. a J.**, bývalých přítelkyň obžalovaného, které ačkoliv nesouvisí přímo s projednávanou věcí nepochybně dokreslují osobnost obžalovaného, neboť z nich vyplývá, že obžalovaný má zvláště pod vlivem alkoholu tendence k agresivnímu chování a k vynucování pohlavního styku, že je žárlivý a majetnický a že se na svých bývalých přítelkyních dopouštěl násilí. Obhajoba obžalovaného, že se jeho bývalé přítelkyně znají, domluvily se a vypovídají lživě ve snaze získat od něj majetkový prospěch, nemůže před soudem obstát, neboť jejich výpovědi jsou doloženy i kopiemi přestupkových spisů, které byly proti obžalovanému vedeny v r. 2011 a začátkem r. 2015, tj. v době, kdy svědkyně s obžalovaným intimně žily, a to navíc v dostatečně vzdáleném období před zahájením předm. tr. řízení, a proto nelze uvažovat ani o tom, že by byla tato řízení svědkyněmi vyvolána pouze účelově. Nadto u hl. líčení obžalovaný sám vypověděl, že žádné úspory, nemovitosti, auta ani majetky, z nichž by uhradil náhradu škody, nevlastní. Zmíněné výpovědi svědkyň navíc do jisté míry korespondují i se závěry znalců, kteří se zabývali zkoumáním duševního stavu obžalovaného, kdy bylo zjištěno, že motivace inkriminovaného tr. činu u něho nebyla podmíněna žádnou vážnější psychickou nebo sexuální patologií, nýbrž že souvisela především s osobnostními charakteristikami obžalovaného.

Při úvaze o druhu a výměře **trestu** vycházel soud z ustanovení § 39 tr. zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného tr. činu, které jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem, k možnostem nápravy a poměrům pachatele.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl v minulosti 1 x odsouzen, a to výše cit. trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25.8.2008 sp. zn. 4 T 266/2008 pro trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zákona k trestu OPP ve výměře 150 hodin, který vykonal, a

tudíž se něj hledí, jako by nebyl odsouzen. Od té doby až do současnosti obž. vede řádný život, což soud posoudil jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) tr. zákoníku. Obžalovaný spáchání posuzovaného jednání popřel, přitěžující okolnosti soud neshledal. Pokud jde o povahu a závažnost jednání obžalovaného, přihlédl soud k tomu, že k dokonání posuzovaného tr. činu nedošlo a že zůstal pouze ve stadiu pokusu, který byl poměrně vzdálen svému dokonání, tj. dosažení pohlavního styku. V daném případě také nelze přehlédnout to, že obžalovaný s poškozenou se určitou dobu znali, jejich setkání probíhala na bázi společné konzumace alkoholu, stýkali se opakovaně i u obžalovaného doma, kde mezi nimi několikrát proběhl dobrovolný pohlavní styk, k němuž vždy obžalovaný poškozenou přesvědčoval, hladil ji, tisknul se k ní a vzrušoval ji, ona se přesvědčit nechala, ale moc nechtěla, a vzhledem k charakteru jejich vztahu zřejmě i v tomto konkrétním případě obžalovaný předpokládal, že mezi ním a poškozenou k pohlavnímu styku dojde. K tomuto předpokladu mohlo vést obžalovaného dále i to, že ačkoli si v podstatě po celý večer poškozené nevyšimal, pohádali se, nekomunikovali spolu a popíjeli každý zvlášť, ona vždy na jeho zavolání zareagovala kladně, šla za ním a nakonec jej po několika takto strávených hodinách výrazně opilého vyzvedla ve 3 hodiny ráno před barem a doprovodila až do postele. Tam se poté obžalovaný zčásti v důsledku svého poměrně značného ovlivnění alkoholem a zčásti v důsledku svých agresivních sklonů, které u něj požitý alkohol a pravděpodobně i odmítavý postoj poškozené potencovaly, rozhodl vynutit si pohlavní styk na poškozené násilím. Podle výpovědi poškozené násilné jednání obžalovaného vůči ní započalo ihned po jejich příchodu do pokoje, obžalovaný vyjma věty, že ji nepustí, v průběhu celého incidentu nic neříkal. Poškozená si veškeré detaily celé události nevybavuje, pamatuje si dle svých slov jen ty horší věci, co se jí stalo, a mj. trvá i na tom, že obžalovaný byl po celou dobu oblečený, přestože bezprostředně po jejím útěku z bytu se obž. prokazatelně objevil o patro výš pouze v trenýrkách a jeho oblečení bylo při OMČ nalezeno jednak na váleňdě a jednak na zemi vedle váleňdy zakryté dekou, což svědčí pro závěr, že obžalovaný musel být takto vysvlečený už v době incidentu, a je tedy otázkou, jak a kdy ve skutečnosti k jeho vysvlečení došlo. Není pochyb o tom, že oba byli v době incidentu opilí, obžalovaný dokonce tak, že nemohl chodit a padal na zem. Poškozená projevy obžalovaného verbálně i fyzicky odmítala a on se ji stupňujícím násilím snažil přemoci a dosáhnout svého záměru, což se mu nakonec nepodařilo, neboť poškozená se z jeho sevření vymanila a utekla z bytu. Násilné jednání obžalovaného vůči poškozené vedlo ke vzniku několika drobných poranění na jejím těle, avšak ve svém důsledku vyústilo až ve vznik posttraumatické stresové poruchy středního stupně. Je nesporné, že různí lidé snesou různou míru traumatu, a vzhledem k tomu, že poškozená je disponována jako psychicky slabší jedinec, došlo u ní k takto závažnému následku i přesto, že samotný průběh incidentu a jeho fyzické následky nikterak významně závažné nebyly. Ve vztahu k posouzení viny obžalovaného však uvedené zjištění nehraje žádnou roli, neboť je zodpovědný za jeho následek v plné šíři. Obžalovanému by tak měl být ukládán trest podle zákonné tr. sazby odnětí svobody uvedené v ust. § 185 odst. 3 tr. zákoníku, která činí 5 – 12 let. Podle § 58 odst. 5 tr. zákoníku soud může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici tr. sazby, jestliže odsuzuje pachatele za přípravu nebo pokus tr. činu a vzhledem k povaze a závažnosti přípravy nebo pokusu má za to, že by použití tr. sazby stanovené zákonem bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy i trestem kratšího trvání. Vzhledem k tomu, že jednání obžalovaného zůstalo ve stadiu pokusu, jehož povahu a závažnost soud s ohledem na

výše uvedené závěry hodnotí jako nižší, a současně vzal v úvahu i to, že obžalovaný vedl před jeho spácháním řádný život a jeho jednání lze považovat za určitý exces a mimořádné vybočení z jinak řádného způsobu života, dospěl soud k závěru, že jsou splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu ve smyslu ust. § 58 odst. 5 tr. zákoníku. Po zvážení všech skutečností rozhodných pro ukládání trestu dospěl soud k závěru, že odpovídajícím trestem u obžalovaného je nepodmíněný trest odnětí svobody uložený podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku v trvání tří let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, neboť soud má za to, že bude v tomto mírnějším typu věznice jeho náprava lépe zaručena.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla dále obžalovanému uložena povinnost **nahradiť škodu** poškozeným, kteří se řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody k tomuto řízení, přičemž zjištěná výše škody byla vyčíslena na základě dokladů, které měl soud k dispozici, a nebyla dosud uhrazena, a to konkrétně poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně ve výši 2.809 Kč** (za ošetření poškozené) a poškozené **Ivaně S. ve výši 9.107,54 Kč** (za náklady na léky, na vypracování znal. posudku na vyčíslení nemajetkové újmy a za poškození svetu).

Poškozená Ivana S. se dále připojila k tr. řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající ve ztížení společenského uplatnění ve výši 748.346 Kč, což bylo doloženo znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a výsledkem znalce u hl. líčení. Protože ani o tomto nároku a jeho znalcem zjištěné výši neměl soud pochyb, byla obžalovanému podle § 228 odst. 2 tr. řádu uložena i povinnost **nahradiť poškozené Ivaně S. nemajetkovou újmu ve výši 748.346 Kč** za ztížení společenského uplatnění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do **8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený má možnost požádat u soudu prvního stupně o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody.

V Praze dne 31. července 2017

JUDr. Hana Hrnčířová v. r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Andrea Filipová